

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 33

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 757 din 23 noiembrie 2017 asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte	2–9	18.	— Ordin al ministrului sănătății privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
2. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”	10–11		27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
17. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora.....	12–26	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
		1.113/2017.	— Decizie privind înființarea punctului de informare unic, precum și pentru stabilirea condițiilor și modalităților de transmitere a unor informații privind infrastructura fizică a operatorilor de rețea
			28–30
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		1.859/2017.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare și radierea Societății PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare
			31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 757**

din 23 noiembrie 2017

**asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională
dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte
de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Doina Livia Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află examinarea cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, cerere formulată de președintele Senatului.

2. Cererea fost formulată în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A.e) și art. 34 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.891 din 23 octombrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.635E/2017.

3. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 noiembrie 2017, în prezența domnului Cristian Ionescu, consilier la Cabinetul președintelui Senatului, din partea președintelui Senatului, a domnului Tudorel Toader, ministrul justiției, din partea Guvernului României, și a doamnei Simona Ricu, procuror șef al Serviciului judiciar civil din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, delegată procuror șef serviciu la Direcția Națională Anticorupție — Secția judiciară, Serviciul de reprezentare la Înalta Curte de Casație și Justiție II, din partea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea pentru data de 23 noiembrie 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Adresa nr. I/2728 din 23 octombrie 2017, **Președintele Senatului a sesizat Curtea Constituțională cu cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte.**

5. Prin cererea formulată se solicită Curții Constituționale constatarea și soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, declanșat de cercetarea penală, de către această ultimă autoritate publică, a legalității Hotărârii Guvernului nr. 858/2013, respectiv a Hotărârii Guvernului nr. 943/2013.

6. În cererea formulată se arată, în esență, că Direcția Națională Anticorupție a dispus efectuarea urmăririi penale față de doamna Sevil Shhaideh, viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, aceasta fiind suspectată de săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu. Se arată că, prin procesul-verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect, s-a arătat că, „în perioada 23 septembrie 2013 — decembrie 2013, în calitate de secretar de stat, în baza Ordinului nr. 1.850/2013 privind delegarea de atribuții ale ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, și-a însușit în totalitate conținutul notei de fundamentare și al proiectului de Hotărâre a Guvernului prin semnare, a inițiat și promovat Hotărârea Guvernului nr. 943/2013 prin care se consfințește transmiterea unor părți din imobilele Insula Belina și Brațul Pavel, prin încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale care reglementează normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative raportate la art. 136 alin. (3) din Constituția României, art. 3 din Legea apelor nr. 107/1996, art. 3 alin. (2), art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale «Apele Române», art. 1 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, care nu permiteau un astfel de transfer, aspect semnalat în repetate rânduri de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției, prin aceasta obținându-se un avantaj patrimonial de către Unitatea Administrativ Teritorială Teleorman și Consiliul Județean Teleorman, respectiv dreptul de proprietate și dreptul de administrare asupra unei părți din Insula Belina și Brațul Pavel, corelativ cauzându-se un prejudiciu statului român, precum și o vătămare a drepturilor și intereselor legitime ale Administrației Naționale «Apele Române» prin lipsirea de dreptul de administrare asupra acestor imobile și a digurilor”.

7. Se arată că faptele anchetate privesc, în principal, aspectul că „nivelul actului normativ emis de Guvern în sensul transmiterii imobilelor în cauză trebuia să se materializeze într-o lege și nu într-o hotărâre de Guvern”. Or, verificarea legalității unei hotărâri de Guvern aparține instanței de contencios administrativ, respectiv judecătorului specializat, iar nu Ministerului Public — Direcția Națională Anticorupție.

8. Se susține că, prin dispozițiile Constituției, Guvernul a căpătat o putere de reglementare normativă care are caracter secundar, subsidiar legii. Prin această activitate normativă, care are un evident caracter politic, se stabilesc modalități concrete de îndeplinire a programului de guvernare acceptat de Parlament. Astfel de modalități de guvernare nu pot fi anchetate de Ministerul Public. Dacă, prin absurd, s-ar accepta ca Ministerul Public să cenzureze opțiunile normative (politice) ale Guvernului, ar însemna că această autoritate publică capătă capacitatea unui organism care se poate opune îndeplinirii programului de guvernare pentru care a votat majoritatea cetățenilor țării.

9. În aceste condiții se solicită Curții Constituționale să constate că nu intră în competența Ministerului Public — Direcția Națională Anticorupție să verifice legalitatea, oportunitatea și circumstanțele elaborării hotărârilor de Guvern și că, prin

declanșarea unei anchete vizând aspectele menționate, Ministerul Public a săvârșit „acte și acțiuni concrete” de încălcare a competenței Guvernului, ceea ce a dus la declanșarea unui conflict juridic de natură constituțională între cele două autorități. De asemenea, prin verificările efectuate, Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție și-a arogat competența de a efectua o anchetă penală într-un domeniu care excedează cadrulul legal, cu încălcarea competenței Guvernului de a adopta hotărâri.

10. Se mai arată că, potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, se poate dispune trecerea unui bun din domeniul public al statului și cel public al unității administrativ-teritoriale, la cererea consiliului județean, prin hotărâre de Guvern. Astfel, o hotărâre de Guvern adoptată în condițiile de mai sus nu poate fi realizată prin încălcarea unei legi, așa încât nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu. Prin modalitatea de interpretare aleasă, Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție nesocotește deciziile Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 și nr. 392 din 6 iunie 2017.

11. În consecință, Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție și-a depășit competențele stabilite prin lege, intervenind în domeniul de activitate exclusiv al Guvernului, acela de a adopta hotărâri de Guvern, încercând să se pronunțe asupra oportunității promovării acestora.

12. Potrivit doctrinei de drept administrativ, actele administrative (așadar și hotărârile de Guvern) constituie o formă juridică principală a activității organelor administrației publice, dau expresie unei voințe juridice unilaterale, sunt emise numai în realizarea puterii publice și au un regim juridic specific, în centrul căruia se află Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

13. Există mecanisme constituționale și legale care să asigure remedii eficiente, în situația în care hotărârile adoptate de Guvern ar fi nelegale. Aceste remedii sunt stabilite, însă, de legiuitorul constituant în competența instanțelor de contencios administrativ, în aplicarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție. Sancțiunea aplicată pentru nerespectarea dispozițiilor legale în procedura de elaborare/adoptare a unei hotărâri de Guvern este una de drept extrapenal, respectiv constatarea nelegalității hotărârii de Guvern de către instanțele judecătorești de contencios administrativ, cu consecința lipșirii acestor acte de efecte juridice. Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție trebuie să se conformeze cadrului constituțional enunțat, având reglementată posibilitatea de a declanșa mecanismele de exercitare a competențelor conferite autorităților mai sus menționate, prin formularea de cereri referitoare la nelegalitatea hotărârilor de Guvern, în limitele și cu respectarea atribuțiilor instanțelor de contencios administrativ, iar nu și o competență proprie de control.

14. Nu poate fi primită susținerea potrivit căreia Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție și-ar exercita doar o competență proprie atunci când primește un denunț legat de circumstanțele adoptării unui act administrativ. Prin absurd, eventuale anchete penale, declanșate ca urmare a oricărui denunțuri și extinse față de mai mulți membri ai Guvernului, ar bloca, practic, activitatea unei autorități publice de rang constituțional, cu atribuții esențiale în realizarea politicii interne și externe a statului, ceea ce ar pune în pericol însăși existența statului. O astfel de competență a Ministerului Public nu a fost configurată de legiuitorul constituțional, nu are suport în nicio normă a Constituției și nici nu ar fi de conceput să existe. Verificarea legalității hotărârilor de Guvern revine instanțelor de contencios administrativ.

15. Întrucât, în prezenta cauză, ancheta penală privește circumstanțele, legalitatea, oportunitatea adoptării a două hotărâri de Guvern, aceasta reprezintă o imixtiune nepermisă în activitatea de exercitare a competenței primare a Guvernului, cu încălcarea art. 108 și art. 126 alin. (6) din Constituție, fiind, așadar, un act sau o acțiune concretă de încălcare a

competenței Guvernului, în sensul definiției date conflictului juridic de natură constituțională. Nici legalitatea, nici oportunitatea adoptării unui act normativ de către Guvern nu pot fi controlate de Ministerul Public.

16. În susținerea celor de mai sus sunt invocate Decizia Curții Constituționale nr. 68 din 27 februarie 2017 și Raportul privind „Relația dintre răspunderea politică și răspunderea penală în ceea ce privește activitatea membrilor Guvernului”, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept — Comisia de la Veneția, cu ocazia celei de-a 94-a Sesiuni Plenare, desfășurată la Veneția, în 8—9 martie 2013.

17. Prin urmare, se consideră că există temeuri de fapt și de drept în vederea sesizării Curții Constituționale pentru a constata existența unui conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, conflict generat de actele acestei din urmă autorități de verificare a legalității și oportunității adoptării unor hotărâri de Guvern.

18. În temeiul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 au fost solicitate punctele de vedere ale părților aflate în conflict asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia.

19. **Guvernul**, în punctul de vedere comunicat, susține că problematica în cauză poartă asupra întinderii competenței/atribuțiilor constituționale ale Guvernului (adoptarea de hotărâri), pe de o parte, și ale Ministerului Public — Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte (realizarea cercetării/urmării penale), în legătură cu procesul de adoptare a două hotărâri de Guvern.

20. În esență, Curtea Constituțională este chemată să decidă dacă intră în competența Ministerului Public verificarea circumstanțelor și oportunității adoptării unor hotărâri ale Guvernului, respectiv dacă prin declanșarea unei urmăriri penale vizând aceste aspecte, Ministerul Public săvârșește „acte și acțiuni concrete” de încălcare a competenței constituționale a Guvernului.

21. Atunci când o hotărâre de Guvern încalcă legea sau adaugă la dispozițiile legii, ea poate fi atacată în instanța de contencios administrativ în temeiul art. 52 din Constituție și a dispozițiilor legii speciale în materie, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Actele administrative (așadar și hotărârile de Guvern) constituie o formă juridică principală a activității organelor administrației publice, dau expresie unei voințe juridice unilaterale, sunt emise numai în realizarea puterii publice și au un regim juridic specific, în centrul căruia se află Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

22. Există, așadar, mecanisme constituționale și legale care să asigure remedii eficiente în situația în care hotărârile adoptate de Guvern ar fi contrare Constituției și legii. Aceste remedii sunt stabilite, însă, de legiuitorul constituant în competența instanțelor de contencios administrativ, în aplicarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție. Sancțiunea aplicată pentru nerespectarea dispozițiilor legale în procedura de elaborare/adoptare a unei hotărâri de Guvern este una de drept extrapenal, respectiv constatarea nelegalității hotărârii de Guvern de către instanțele judecătorești de contencios administrativ, cu consecința lipșirii acestor acte de efecte juridice.

23. Chiar dacă nu este o structură reglementată la nivel constituțional (art. 131 din Constituție referindu-se numai la procurori organizați în parchete), Direcția Națională Anticorupție a fost configurată de legiuitor ca făcând parte din Ministerul Public și, prin urmare, trebuie să se conformeze cadrului constituțional și legal care stabilește rolul Ministerului Public, iar nu al altor autorități. Normele de referință stabilesc, în acest sens, posibilitatea de a declanșa mecanismele de exercitare a competențelor conferite autorităților mai sus menționate, prin formularea de cereri referitoare la nelegalitatea hotărârilor de Guvern, în limitele și cu respectarea atribuțiilor instanțelor de

contencios administrativ, iar nu și o competență proprie de control al legalității, constituționalității, oportunității adoptării hotărârilor de Guvern. Procedând astfel, Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție se substituie, după caz, fie însuși Guvernului (în evaluarea oportunității/legalității/constituționalității adoptării hotărârilor de Guvern), fie instanțelor de contencios administrativ (în realizarea controlului sub aspectele menționate a adoptării actelor Guvernului).

24. Printr-o eventuală anchetă extinsă, față de mai mulți membri ai Guvernului, ar fi, practic, blocată activitatea unei autorități publice de rang constituțional, cu atribuții esențiale în realizarea politicii interne și externe a statului, ceea ce ar pune în pericol însăși existența statului. O astfel de competență a Ministerului Public nu a fost configurată de legiuitorul constituțional, nu are suport în nicio normă a Constituției și nici nu ar fi de conceput să existe. Ministerul Public nu are rolul de a cenzura actele administrative, pe care, eventual, le-ar putea ataca în contencios administrativ, însă în limitele date prin chiar lege — art. 1 alin. (4), (5) și (9) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 — motiv pentru care se apreciază că procurorul nu se poate pronunța direct asupra oportunității emiterii acestora ori a legalității prin evaluarea circumstanțelor de adoptare, iar dacă ar proceda astfel ar încălca principiul separației puterilor în stat, care stă la baza întregului edificiu al statului de drept. Oportunitatea actului administrativ derivă tocmai din posibilitatea emitentului de a alege, într-un moment și loc date, soluția aptă să corespundă în cea mai mare măsură unui anumit interes concret. Competența de a aprecia oportunitatea, față de anumite circumstanțe, revine în primul rând emitentului, care, însă, trebuie să respecte limitele legale, constituționale, iar, ulterior, instanței de contencios administrativ, care se va raporta tot la lege și Constituție în cenzurarea actelor administrative.

25. Astfel, emitentului trebuie să îi rămână o anumită marjă de apreciere, chiar și instanța de contencios administrativ putând aprecia oportunitatea unui act doar în situația în care acesta a fost emis cu exces de putere.

26. Acceptând o soluție contrară, după care instanța de contencios administrativ și, mai mult, parchetul și instanța penală ar fi competente să stabilească acea conduită, unică și conformă cu legea, care trebuia urmată, nu doar că se pune în discuție principiul separației puterilor în stat, dar se goleşte de conținut libertatea de apreciere a puterii administrative.

27. Întrucât ancheta penală privește, potrivit datelor publice, circumstanțele, legalitatea și oportunitatea adoptării a două hotărâri de Guvern, ancheta penală reprezintă o imixtiune nepermisă în activitatea de exercitare a competenței primare a Guvernului, cu încălcarea art. 108 și art. 126 alin. (6) din Constituție, fiind, așadar, un act sau acțiune concretă de încălcare a competenței Guvernului în sensul definiției date conflictului juridic de natură constituțională.

28. Pentru cele expuse se consideră că există suficiente temeiuri pentru a susține că ancheta penală declanșată constituie o încălcare a prevederilor și principiilor constituționale mai sus menționate și, pe cale de consecință, se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii prin care să constate existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție, pe de o parte, și Guvernul României, pe de altă parte, conflict generat de ancheta declanșată cu privire la legalitatea și oportunitatea unor hotărâri de Guvern. Astfel, Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție și-a arogat competența de a efectua o anchetă penală într-un domeniu care excedează cadrulul legal, ce poate conduce la un blocaj instituțional din perspectiva dispozițiilor constituționale ce consacră separația și echilibrul puterilor în stat. De asemenea se solicită Curții Constituționale indicarea conduitei constituționale, respectiv exercitarea de către Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție a

competențelor stabilite de lege în conformitate cu prevederile constituționale referitoare la separația puterilor în stat și, deci, abținerea de la orice acțiune care ar avea ca efect subrogarea în atribuțiile altei autorități publice. Totodată, se subliniază că Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție nu are competența de a desfășura activități de cercetare penală cu privire la legalitatea și oportunitatea hotărârilor de Guvern.

29. În sensul celor de mai sus sunt invocate Decizia Curții Constituționale nr. 68 din 27 februarie 2017 și Raportul privind „Relația dintre răspunderea politică și răspunderea penală în ceea ce privește activitatea membrilor Guvernului”, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept — Comisia de la Veneția, cu ocazia celei de-a 94-a Sesiuni Plenare, desfășurate la Veneția, în 8—9 martie 2013.

30. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție**, în punctul de vedere exprimat, apreciază că, în cauză, nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvern, pe de o parte, respectiv Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte.

31. Se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, pentru a exista un conflict juridic de natură constituțională între autorități publice sunt necesare acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor. Potrivit aceleiași jurisprudențe, un rol decisiv în pronunțarea soluției îl are situația factuală, a cărei judicioasă determinare constituie premisa analizei efectuate de Curtea Constituțională.

32. Cu privire la susținerea președintelui Senatului referitor la faptul că legalitatea hotărârii de Guvern ar fi de competența exclusivă a instanței de contencios administrativ, este amintită Decizia Curții Constituționale nr. 267 din 7 mai 2014, paragraful 16, decizie prin care Curtea a constatat constituționalitatea soluției legislative potrivit căreia excepția de nelegalitate poate fi judecată de instanța investită cu judecarea fondului litigiului. De asemenea, cu privire la trecerea unui bun ce formează obiect exclusiv al proprietății publice a statului în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale este invocată Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, paragraful 28.

33. Se arată că și Comisia de la Veneția atrage atenția asupra necesității de a nu utiliza proceduri penale pentru a sancționa greșelile și dezacordurile politice și, de asemenea, face recomandări cu privire la acordarea miniștrilor Guvernului unei largi marje de eroare. Prin urmare, însăși Comisia de la Veneția diferențiază formele de vinovăție și face propuneri strict cu privire la activitățile membrilor Guvernului care se înscriu în sfera culpei, lăsând statele europene să decidă referitor la pârghiile prin care ar trebui să sancționeze un comportament de natură penală care ar avea ca resort subiectiv intenția. Se constată, astfel, că indiciul pentru buna funcționare și maturitatea unei democrații nu îl constituie scoaterea în afara răspunderii penale a oricărei acțiuni din sfera de activitate a miniștrilor, indiferent de forma de vinovăție, așa cum se susține în solicitarea președintelui Senatului care lasă să se înțeleagă că organul consultativ al Consiliului Europei recomandă crearea unei imunități pentru miniștrii.

34. În continuare sunt redată prevederile art. 131 și 132 din Constituție, art. 62 și 63 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, art. 3 alin. (1) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și art. 22 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție. De asemenea se mai arată că art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 prevede că dispozițiile din Codul de procedură

penală, dispozițiile procedurale din Legea nr. 78/2000 și din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială se aplică în mod corespunzător și în cauzele de competența Direcției Naționale Anticorupție, drept care se face referire la art. 3 alin. (4), art. 288 alin. (1) și art. 305 din Codul de procedură penală.

35. Cu privire la desfășurarea activității de urmărire penală se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 236 din 19 aprilie 2016. Se arată că începerea urmăririi penale *in rem* nu mai este condiționată de verificarea existenței vreunui dintre cazurile prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, concluzionându-se în sensul că organele de urmărire penală au obligația de a efectua acte procedurale și de a administra mijloacele de probă, astfel încât să fie obținute informațiile necesare pentru dispunerea unei soluții, iar în cauză s-a procedat în conformitate cu aceste dispoziții legale. Prin urmare, în considerarea celor dezvoltate anterior, se apreciază că obligația efectuării unei anchete efective de către procuror rezultă fără dubiu, inclusiv în situațiile în care sesizarea privește adoptarea unor acte publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

36. În sensul celor de mai sus este invocată Sentința penală nr. 529 din 4 iunie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Decizia Curții Constituționale nr. 23 din 20 ianuarie 2016, paragrafele 18—20, Hotărârea din 20 martie 2012, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza C.A.S. și C.S. împotriva României, „Recomandarea Rec(2000)19 privind rolul procurorilor în sistemul de justiție penală; Recomandarea Rec (87)18 a Comitetului de Miniștri” și Declarația de la Bordeaux privind procurorii într-o societate democratică din 2 iulie 2009, adoptată de Consiliul Europei.

37. Prin urmare, în ceea ce privește obiectul Dosarului nr. 218/P/2017 al Direcției Naționale Anticorupție — Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, acesta privește posibile infracțiuni de abuz în serviciu, constând în încălcarea unor atribuții reglementate în legislația primară de către mai mulți funcționari publici în sensul legii penale, cu ocazia adoptării Hotărârii Guvernului nr. 858/2013, respectiv a Hotărârii Guvernului nr. 943/2013. Se arată că cele două hotărâri au natura unor acte administrative cu caracter individual și nu a unor acte normative, cum greșit se reține în cuprinsul sesizării. Așa cum se reține chiar în sesizarea formulată de președintele Senatului, autoritatea judecătorească are competența de a cenzura legalitatea unor hotărâri ale Guvernului, astfel încât nu se poate invoca faptul că reprezentanții Direcției Naționale Anticorupție și-ar fi asumat atribuții aparținând unei alte puteri constituționale. În acest sens, se subliniază că prin Decizia Curții Constituționale nr. 68 din 27 februarie 2017 au fost excluse din sfera de verificare a organelor judiciare doar actele normative din sfera legislației primare, adoptate de Guvern în exercitarea unor atribuții specifice autorității legiuitoare, nu și alte categorii de acte adoptate de Guvern.

38. În situația în care urmărirea penală efectuată în cauză va contura date cu privire la săvârșirea unor infracțiuni, instanța de judecată este cea care se va pronunța asupra tuturor faptelor cu care va fi sesizată, în exercitarea atribuțiilor sale fundamentale. Împrejurarea că „un act administrativ” poate fi contestat pe calea „contenciosului constituțional” nu poate exclude răspunderea penală a funcționarului care, acționând cu intenție, a încălcat legea și a produs una din urmările prevăzute în conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu.

39. Delimitarea dintre răspunderea administrativă și cea penală pentru încălcarea unei atribuții de serviciu se face prin analiza împrejurărilor în care a fost comisă fapta, a formei de vinovăție cu care a acționat funcționarul și a consecințelor produse, analiză care nu poate fi efectuată decât în cadrul procesual, de către un organ judiciar.

40. Se indică faptul că examenul jurisprudențial a validat situații în care, cu ocazia adoptării unor hotărâri de Guvern cu

caracter individual ori a unor alte acte administrative cu caracter individual, au fost comise fapte de corupție sancționate de instanțele judecătorești.

41. În acest sens trebuie avut în vedere și că, potrivit art. 52 din Codul de procedură penală, instanța penală este competentă să judece orice chestiune prealabilă soluționării cauzei, chiar dacă prin natura ei acea chestiune este de competența altei instanțe, inclusiv a celei de contencios administrativ. Prin natura lor, infracțiunile de abuz în serviciu au întotdeauna ca obiect acte îndeplinite de funcționari publici care pot fi contestate pe calea contenciosului administrativ. A admite raționamentul formulat în cuprinsul sesizării, și anume că existența căii de atac în contencios administrativ echivalează cu exonerarea de răspundere penală a funcționarilor care au emis actul contestat, ar avea efecte de neacceptat într-un stat de drept, ducând practic la o dezincriminare a acestor categorii de fapte.

42. Astfel fiind, rezultă că „activitatea procurorilor”, la care sesizarea președintelui Senatului face referire, nu reprezintă altceva decât expresia unor competențe constituționale și legale proprii, fără a se putea determina o imixtiune în activitatea de legiferare specifică Guvernului. Altfel spus, activitatea de urmărire penală nu poate avea aptitudinea să conducă la un conflict juridic de natură constituțională, pentru că nu are ca obiect oportunitatea și constituționalitatea adoptării unei hotărâri de Guvern, ci fapte penale. Cercetările penale se desfășoară în faza de urmărire penală, care are un caracter esențialmente nepublic, extinderea urmăririi penale cu privire la fapte noi are în vedere dispozițiile art. 56 alin. (1) din Codul de procedură penală. Se mai subliniază faptul că principiul aflării adevărului este principiul fundamental al procesului penal potrivit căruia organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei.

43. Legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate de către procuror pot face obiect al cenzurii de către procuror ierarhic superior și judecătorul de drepturi și libertăți, potrivit art. 339—341 din Codul de procedură penală, și de către instanța de judecată, în cadrul procedurii de cameră preliminară, potrivit art. 342—348 din Codul de procedură penală.

44. Obiectul urmăririi penale și activitatea de anchetă sunt supuse controlului instanțelor judecătorești, în cadrul funcției de verificare a legalității trimerii ori netrimerii în judecată, funcție exercitată de judecător în procedura de cameră preliminară. Cu referire la această fază procesuală se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 838 din 8 decembrie 2015, paragrafele 23—30.

45. Cu privire la faza de judecată sunt redat prevederile art. 393 și 396 din Codul de procedură penală, concluzionându-se că instanța de contencios constituțional nu se poate substitui nici judecătorului de cameră preliminară (în a cărei competență intră verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală) și nici instanței de judecată (competentă să hotărască asupra învinuirii aduse inculpatului și să constate, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat).

46. Pe de altă parte, în situația în care se emite rechizitoriul și este sesizată instanța de judecată, în cadrul procedurii de cameră preliminară se realizează examenul întregului material de urmărire penală „atât sub aspectul legalității, atât din punct de vedere al actelor de urmărire penală prin care s-au administrat probele pe care se bazează acuzația, precum și actele de urmărire penală care au creat din punct de vedere procesual premisele administrării acestor probe”.

47. Or, un asemenea conflict juridic de natură constituțională nu a fost creat în condițiile în care un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție își exercită funcția de urmărire penală, prerogative prevăzute de legea de organizare judiciară, legea procesual penală și în conformitate cu legea fundamentală, fără depășirea competențelor stabilite prin lege,

neintervenind în domeniul de activitate al Guvernului, referitor la oportunitatea promovării ori adoptării unor hotărâri de Guvern.

48. „Obiectul urmăririi penale, activitatea de anchetă nu poate face obiect al controlului constituțional”, ci acesta poate fi verificat în cadrul funcției de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată de către instanța de judecată. Se susține că aducerea în dezbatere publică și în fața instanței de contencios constituțional a unor acte de urmărire penală efectuate într-un dosar penal aflat într-o fază procesuală nepublică contravine dispozițiilor art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală.

49. În ceea ce privește susținerile președintelui Senatului referitoare la comportamentul abuziv al organului de urmărire penală se apreciază că acestea atentează la rolul constituțional al Direcției Naționale Anticorupție, parte a Ministerului Public, care este constatat și validat inclusiv de jurisprudența constantă a Curții Constituționale și pot face obiectul procedurilor prevăzute de art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

50. Având în vedere cele arătate, se susține că în cauză nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României și Ministerul Public reprezentat de Direcția Națională Anticorupție, întrucât efectuarea de cercetări într-o cauză penală cu privire la posibile fapte de corupție este componentă a misiunii constituționale date Ministerului Public în realizarea actului de justiție, în temeiul art. 131 alin. (1) din Constituție, respectiv de a realiza rolul de garant al independenței justiției.

51. În concluzie, față de stadiul actual al anchetei și în lipsa unei constatări a instanței de judecată nu se poate reține o încălcare a competenței Guvernului, întrucât prin activitatea de urmărire penală desfășurată de către Ministerul Public nu se urmărește verificarea oportunității și legalității emiterii unei hotărâri de Guvern, cenzură pe care o poate realiza doar instanța de contencios administrativ, conform dispozițiilor Legii nr. 554/2004.

52. Natura actului administrativ emis de Guvern nu are nicio relevanță în cauză sub aspectul cercetării penale referitoare la obligațiile legale ce trebuie respectate sau parcurse pentru a genera trecerea imobilului din domeniul public în cel privat al statului.

53. În ceea ce privește invocarea Raportului privind „Relația dintre răspunderea politică și răspunderea penală în ceea ce privește activitatea membrilor Guvernului”, faptul că acesta distinge între răspunderea „politică”, „legală” și „penală” a miniștrilor, se arată că, începând cu pct. 105 din Raport, concluziile Comisiei sunt tocmai în sensul că abilitatea unui sistem constituțional național de a separa și distinge între răspunderea politică și cea penală a miniștrilor este un semn al nivelului de maturitate și de bună funcționare a democrației, precum și de respectare a statului de drept. Mai exact, ambele forme de răspundere subzistă, fiind guvernate de norme distincte și presupunând implicarea unor autorități distincte, cu competențe specifice.

54. Pentru toate aceste motive se consideră că instanța de contencios constituțional trebuie să constate că, în cauză, nu există un conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție și Guvernul României, deoarece, față de stadiul actual al anchetei penale, nu se poate stabili o imixtiune a Ministerului Public în exercitarea competenței Guvernului de verificare a legalității și oportunității adoptării hotărârilor de Guvern.

55. În vederea stabilirii situației de fapt și de drept, necesare soluționării cererii adresate Curții, au fost solicitate Ministerului Public, prin Adresa înregistrată cu nr. 10.953 din 26 octombrie 2017, următoarele documente, în copii certificate, din Dosarul nr. 218/P/2017 înregistrat pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție: actul/actele de sesizare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

(plângere, denunț sau act de sesizare din oficiu); ordonanțele de începere/extindere a urmăririi penale, după caz, față de doamna Sevil Shhaideh, precum și procesul-verbal de aducere la cunoștința acesteia a calității de suspect; referatul cauzei ce a fost transmis de către procurorul-șef al DNA procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea sesizării Camerei Deputaților, pentru formularea cererii de efectuare a urmăririi penale față de doamna Rovana Plumb; alte acte ale organului de urmărire penală întocmite față de doamna Sevil Shhaideh ulterior încheierii procesului-verbal de aducere la cunoștința a calității de suspect.

56. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** a comunicat următoarele acte din Dosarul nr. 218/P/2017: procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 5 mai 2017; ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem* din data de 8 mai 2017; ordonanța de extindere a urmăririi penale *in rem* din data de 15 septembrie 2017; ordonanța de extindere a urmăririi penale *in personam* din data de 21 septembrie 2017; procesul-verbal de aducere la cunoștința a calității de suspect și de comunicare a drepturilor și obligațiilor din data de 22 septembrie 2017; procesul-verbal din data de 11 octombrie 2017; cererea din data de 12 octombrie 2017 de recuzare a unui expert judiciar; ordonanța din data de 13 octombrie 2017 privind cererile de recuzare a expertului judiciar; referatul din 22 septembrie 2017 în vederea sesizării Camerei Deputaților cu solicitarea încuviințării efectuării urmăririi penale față de ministrul Rovana Plumb.

57. În vederea stabilirii situației de fapt și de drept, necesare soluționării cererii adresate Curții, au fost solicitate, prin Adresa înregistrată cu nr. 10.954 din 26 octombrie 2017, în copii certificate, documentele întocmite în procedura de elaborare/avizare/adoptare a Hotărârilor Guvernului nr. 858/2013 și nr. 943/2013, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 13 noiembrie 2013 și, respectiv, nr. 792 din 17 decembrie 2013.

58. **Guvernul** a comunicat, conform mențiunii cuprinse în punctul de vedere solicitat, toate înscrisurile care au stat la baza adoptării Hotărârii Guvernului nr. 858/2013 și a Hotărârii Guvernului nr. 943/2013.

CURTEA,

examinând cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, punctele de vedere ale Guvernului și Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, înscrisurile depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului președintelui Senatului, al Guvernului și al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

(1) Admisibilitatea cererii formulate de către președintele Senatului

59. Sub aspectul titularului dreptului de a sesiza Curtea Constituțională cu soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională, Curtea constată că președintele Senatului este titular al acestui drept, conform art. 146 lit. e) din Constituție. De asemenea, Curtea observă că cererea a fost formulată de președintele Senatului, acesta nefiind parte în cadrul pretinsului conflict. Cu privire la acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că subiectele de drept pe care Constituția le îndrituiește a sesiza instanța constituțională sunt limitativ prevăzute, dispoziția constituțională nedistingând după cum autoritățile pe care le reprezintă sunt sau nu părți în conflictul cu care sesizează Curtea [a se vedea Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181

din 14 martie 2017, paragraful 55]. Prin urmare, Curtea a constatat că acestea sunt în drept să formuleze cereri cu privire la soluționarea unor conflicte juridice de natură constituțională, chiar dacă nu sunt părți în conflictul dedus judecării Curții Constituționale, soluție ce se aplică *mutatis mutandis* și în cauza de față.

60. Sub aspectul autorităților publice indicate a fi în conflict, Curtea constată că autorul cererii menționează Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte. Potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea a reținut că autoritățile publice care ar putea fi implicate într-un conflict juridic de natură constituțională sunt numai cele cuprinse în titlul III din Constituție, și anume: Parlamentul, alcătuit din Camera Deputaților și Senat, Președintele României, ca autoritate publică unipersonală, **Guvernul**, organele administrației publice centrale și ale administrației publice locale, **precum și organele autorității judecătorești** [Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 7 noiembrie 2017, paragraful 58], respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Public și Consiliul Superior al Magistraturii [Decizia nr. 988 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 24 noiembrie 2008]. Ministerul Public este parte componentă a autorității judecătorești, fiind reglementată la art. 131 și 132 din Constituție. De asemenea, entitățile componente ale acestuia, specializate în combaterea anumitor categorii de infracțiuni, fac parte din structura Ministerului Public. Astfel, în privința Direcției Naționale Anticorupție se constată că, în temeiul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aceasta este o „structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”. Art. 1 alin. (31) din același act normativ prevede că „Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții [...]” **Așadar, acest parchet specializat este parte componentă a Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, implicit, parte a autorității judecătorești** [a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 59].

61. Sub aspectul obiectului cererii, Curtea constată că cererea se referă la constatarea și soluționarea conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte, declanșat de cercetarea penală, de către această ultimă autoritate publică, a legalității Hotărârii Guvernului nr. 858/2013, respectiv, a Hotărârii Guvernului nr. 943/2013. În ceea ce privește noțiunea de conflict juridic de natură constituțională dintre autorități publice, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005, că acesta presupune „acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arată puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor”. De asemenea, prin Decizia nr. 97 din 7 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008, Curtea a reținut: „Conflictul juridic de natură constituțională există între două sau mai multe autorități și poate privi conținutul ori întinderea atribuțiilor lor decurgând din Constituție, ceea ce înseamnă că acestea sunt conflicte de competență, pozitive sau negative, și care pot crea blocaje instituționale”. Curtea a mai statuat că textul art. 146 lit. e) din Constituție „stabilește competența Curții de a soluționa în fond orice conflict juridic de natură

constituțională ivit între autoritățile publice, iar nu numai conflictele de competență născute între acestea”. Prin urmare, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională „vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iulie 2009).

62. Analizând cererea formulată, Curtea constată că aceasta privește o situație litigioasă rezultată din modul de interpretare al dispozițiilor constituționale referitoare la atribuțiile și competențele Guvernului și a Ministerului Public, precum și la interpretarea art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție cu referire la interferența dintre răspunderea administrativă și cea penală. Prin urmare, cererea formulată vizează o situație litigioasă, care are caracter juridic și este de natură constituțională, drept care urmează a fi analizată pe fond.

63. Așadar, Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție și ale art. 1, art. 10, art. 34—36 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională.

(2) Analiza pe fond a cererii formulate de către președintele Senatului

64. Prin cererea formulată se solicită Curții Constituționale aplicarea aceluiași regim juridic, sub aspectul răspunderii penale, în privința verificării legalității actelor de reglementare secundară emise de Guvern, și anume hotărârile acestuia, cu cel al actelor de reglementare primară adoptate de Guvern, respectiv ordonanțele și ordonanțele de urgență.

65. Curtea, prin Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, paragraful 112, a statuat că nu este de acceptat ca autoritatea legiuitoare primară sau delegată (parlamentari sau miniștri) să intre sub incidența legii penale prin însuși faptul adoptării sau participării la actul decizional al adoptării actului normativ, aceasta îndeplinindu-și o atribuție constituțională. În virtutea imunității care însoțește actul decizional de legiferare, care este aplicabilă *mutatis mutandis* și membrilor Guvernului, niciun parlamentar sau ministru nu poate fi tras la răspundere pentru opiniile politice sau acțiunile exercitate în vederea elaborării ori adoptării unui act normativ cu putere de lege.

66. Prin aceeași decizie, Curtea a stabilit că, potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, competența originară a Guvernului, autoritate executivă, privește organizarea executării legilor, acte de reglementare primară, prin emiterea de hotărâri, acte normative de reglementare secundară. Hotărârile Guvernului sunt acte administrative normative sau individuale, emise în scopul bunei administrări a executării cadrului normativ primar, care reclamă stabilirea de măsuri și reguli subsecvente, menite să asigure corecta aplicare a acestuia. Hotărârile se adoptă întotdeauna în baza legii, *secundum legem*, și asigură aplicarea sau aducerea la îndeplinire a legilor [Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, paragraful 74]. În același sens, art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, prevede că actul administrativ constituie actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

67. Prin urmare, Curtea constată că Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017 a avut în vedere actele de reglementare primară adoptate de Guvern, care, prin excelență, au caracter normativ. În schimb, pe lângă faptul că sunt acte de reglementare secundară, hotărârile Guvernului pot avea atât caracter normativ, cât și caracter individual, astfel încât considerentele Deciziei nr. 68 din 27 februarie 2017 nu pot fi aplicate *tale quale* în privința acestora. De altfel, în cuprinsul acestei decizii, Curtea a statuat că „tocmai caracterul de generalitate a actului normativ, aplicabilitatea sa asupra unui număr nedefinit de persoane distinge actul normativ de actul

individual, singurul care poate fi susceptibil de a produce foloase, avantaje, ajutor, în sensul prevăzut de legea penală” [paragraful 111].

68. În cauza de față, Curtea constată că Hotărârile Guvernului nr. 858/2013 și nr. 943/2013 sunt acte administrative de autoritate, cu caracter individual, astfel încât nu se poate aplica în privința acestora soluția de principiu rezultată din Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017. Prin urmare, Curtea reține că decizia anterferită, prin considerentele sale, sub aspectul aplicării legii penale, a avut în vedere, ca problemă de principiu, actele normative și, cu titlu particular, actele de reglementare primară, ca specie a actelor normative. Astfel, numai adoptarea actelor cu caracter individual este vizată de legea penală, în sensul că numai acestea pot realiza elementul material al unei infracțiuni date.

69. Prin urmare, având în vedere dihotomia existentă între actele normative [categorie în care se încadrează legea, ordonanța, ordonanța de urgență și hotărârea Guvernului cu caracter normativ] și actele individuale [hotărârea Guvernului cu caracter individual] nu se poate realiza nicio paralelă, sub aspectul răspunderii penale, între considerentele care au fundamentat Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017 și situația din cauza de față. Din contră, decizia precitată precizează, în mod expres, că numai actul administrativ cu caracter individual „poate fi susceptibil de a produce foloase, avantaje, ajutor, în sensul prevăzut de legea penală”. De aceea, organul de urmărire penală are competența de a cerceta actele/faptele cu relevanță penală săvârșite în legătură cu emiterea actului administrativ individual.

70. Cu privire la raportul existent între competența instanțelor de contencios administrativ și a celor care judecă în materie penală, Curtea reține că, potrivit art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate, de către instanța investită cu fondul litigiului și în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate. Art. 4 alin. (3) din aceeași lege prevede că, în cazul în care a constatat nelegalitatea actului administrativ cu caracter individual, instanța în fața căreia a fost invocată excepția de nelegalitate va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.

71. Prin urmare, atunci când există o bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea unei fapte penale, organul de urmărire penală are posibilitatea să înceapă urmărirea penală *in personam*, iar instanța judecătorească, sesizată prin rechizitoriu, se va putea pronunța asupra legalității actului administrativ [a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 267 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014]. În cazul în care aceasta constată nelegalitatea actului administrativ, nu mai ține seama de acesta la soluționarea cauzei. Astfel, rezultă că și instanța care judecă în materie penală are competența de a soluționa, **cu caracter incidental**, problema legalității actului administrativ. Desigur, această competență a sa intervine numai în măsura în care **de actul administrativ cu caracter individual depinde soluționarea litigiului pe fond**.

72. În același sens, Curtea reține că art. 52 din Codul de procedură penală, având titlul marginal — *Chestiuni prealabile* prevede că: „(1) *Instanța penală este competentă să judece orice chestiune prealabilă soluționării cauzei, chiar dacă prin natura ei acea chestiune este de competența altei instanțe, cu excepția situațiilor în care competența de soluționare nu aparține organelor judiciare.*

(2) *Chestiunea prealabilă se judecă de către instanța penală, potrivit regulilor și mijloacelor de probă privitoare la materia căreia îi aparține acea chestiune.*

(3) *Hotărârile definitive ale altor instanțe decât cele penale asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii”.*

73. Prin urmare, Curtea constată că, în măsura în care cercetarea legalității actului administrativ individual este o chestiune prealabilă și incidentală urmării penale și judecării faptei de care este acuzată persoana, atât urmărirea penală, cât și judecarea de către o instanță care judecă în materie penală poate fi realizată, fără a se încălca art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție.

74. Cu privire la decizia organului de urmărire penală de a începe urmărirea penală *in rem* sau *in personam*, Curtea constată că, potrivit art. 305 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală, „*Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut*”, iar „*Atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect. Măsura dispusă de organul de cercetare penală se supune, în termen de 3 zile, confirmării procurorului care supraveghează urmărirea penală, organul de cercetare penală fiind obligat să prezinte acestuia și dosarul cauzei”.*

75. Prin urmare, organul de urmărire penală este singurul competent să aprecieze cu privire la îndeplinirea standardului de bănuială rezonabilă, atunci când decide aplicarea art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală; deși textul legal nu definește această sintagmă, ea nu presupune o competență discreționară, ci implică existența unor împrejurări de fapt care să formeze și să fundamenteze concluzia potrivit căreia o anumită persoană ar fi putut săvârși o infracțiune. Analizând acest aspect, Curtea constată nu este competentă să verifice dacă **există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă** pentru începerea urmăririi penale. Decizia de a începe o urmărire penală *in personam* este o competență exclusivă a organului de urmărire penală, ce nu poate fi controlată, atât timp cât *de plano* nu vizează fapte care nu intră sub incidența legii penale [a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017].

76. În măsura în care din urmărirea penală nu rezultă săvârșirea unei fapte penale, se poate dispune clasarea sau, dacă nu există un interes public în urmărirea faptei, se poate dispune renunțarea la urmărirea penală. În ipoteza în care persoana este trimisă în judecată, rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel; când a fost întocmit de acesta din urmă, verificarea se face de procurorul ierarhic superior sau când a fost întocmit de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când a fost întocmit de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet [art. 328 alin. (1) teza a doua și a treia din Codul de procedură penală]. Ulterior, revine instanței judecătorești competente să se pronunțe asupra acuzațiilor în materie penală aduse persoanei în cauză. Astfel, Curtea reține că, dacă în faza de cameră preliminară, obiectul procedurii îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală [art. 342 din Codul de procedură penală], în faza de judecată, instanța de judecată soluționează cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a

împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii [art. 349 alin. (1) din Codul de procedură penală].

77. Curtea constată că există suficiente filtre pentru a se asigura că urmărirea penală nu va fi începută abuziv/aleatoriu/subiectiv. Aceste aspecte țin, așadar, de modul de instrumentare a cauzei, a cărui control nu intră în competența Curții Constituționale, existând, în schimb, mecanisme/proceduri care să remedieze eventualele deficiențe ale acesteia.

78. De asemenea, Curtea reiterează buna-credință ce trebuie să anime activitatea persoanelor puse în serviciul statului, conform art. 57 din Constituție, precum și **comportamentul loial** care trebuie să caracterizeze activitatea autorităților și instituțiilor statului. Importanța principiului constituțional general al comportamentului loial a fost subliniată de Curte în jurisprudența sa, apreciindu-se că acesta derivă din prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție și este garantat de alineatul (5) al aceluiași articol constituțional; în consecință, Curtea a constatat că revine, în principal, autorităților publice sarcina de a-l aplica și respecta în raport cu valorile și principiile Constituției, inclusiv față de principiul consacrat de art. 147 alin. (4) din Constituție referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor instanței constituționale (a se vedea, cu privire la înțelesul principiului comportamentului loial al autorităților publice, Decizia nr. 1.257 din 7 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 6 noiembrie 2009, Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012, sau Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012).

79. Raportat la cauza de față, Curtea reține că principiul comportamentului loial dintre autoritățile și instituțiile publice se exprimă prin respectarea prezumției de legalitate a actului administrativ emis în modul de instrumentare a cauzei. Faptul că există bănuieli rezonabile cu privire la legalitatea actului administrativ individual, care au determinat dispunerea începerii urmăririi penale, nu are semnificația răsturnării prezumției de legalitate a acestuia. De asemenea, Curtea reține, din studiul actelor dosarului, că, în cauză, unitatea de parchet nu cercetează legalitatea hotărârilor de Guvern, ci o faptă/fapte săvârșită/săvârșite de o persoană/mai multe persoane care poate/pot cădea sub incidența legii penale. Folosirea unui limbaj defectuos în înscrisurile de la dosar întocmite de procuror sau în comunicatele de presă nu îndreptățește concluzia potrivit căreia

se cercetează, în mod direct, legalitatea hotărârilor de Guvern. Toate aceste aspecte vizează modul de instrumentare a cauzei. Întrucât, însă, modul de instrumentare a cauzei nu poate fi verificat pe calea art. 146 lit. e) din Constituție, rezultă că nu este de competența Curții Constituționale cenzurarea deciziei organului de urmărire penală să înceapă o urmărire penală *in personam*, **acesta fiind ținut de principiul constituțional al comportamentului loial**.

80. De asemenea, având în vedere faptul că rolul constituțional al Ministerului Public este acela de a reprezenta interesele generale ale societății și a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, acesta nu poate interfera cu răspunderea politică a membrilor Guvernului. Astfel, acesta trebuie să se cantoneze strict în domeniul răspunderii penale a subiectelor de drept. O altfel de optică ar duce la arogarea unor competențe contrare textului și spiritului Constituției, ceea ce înseamnă și o asumare a unei răspunderi politice din partea Ministerului Public. Or, din datele cauzei nu rezultă o asemenea conduită, urmărirea penală fiind realizată prin aplicarea normelor procesual penale corespunzătoare.

81. Cu privire la critica referitoare la anchetarea oportunității/împrejurărilor/circumstanțelor emiterii unei hotărâri de Guvern este evident că, în privința oportunității emiterii actului administrativ individual, unitatea de parchet nu are competența de a începe urmărirea penală, însă are competența de a cerceta faptele de natură penală săvârșite în legătură cu emiterea acestuia. Astfel, Curtea constată că nu există niciun mecanism de control al oportunității emiterii actului administrativ. Prin urmare, dacă legea permite realizarea unei anumite operațiuni administrative în sensul în care o lasă în marja de apreciere a organului administrativ, nu poate fi pusă în discuție cenzurarea oportunității aprecierii acestuia din urmă. Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține că revine instanței judecătorești competența de a verifica dacă acuzația în materie penală vizează acte/fapte care țin de oportunitatea ori împrejurările și circumstanțele emiterii actului administrativ individual.

82. **Așadar, Curtea reține că, de principiu, competența cercetării legalității actelor administrative aparține instanței de contencios administrativ și numai cu titlu incidental acestea pot fi cercetate de instanța care judecă în materie penală în măsura în care în cauză este adusă o acuzație în materie penală cu privire la acte/fapte săvârșite în legătură cu emiterea actului respectiv. De aceea, nu poate fi acceptată nici susținerea potrivit căreia această din urmă instanță se substituie celei de contencios administrativ, întrucât obiectul principal al judecății sale este diferit, acesta având un alt scop/obiectiv.**

83. Având în vedere considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituție, precum și prevederile art. 11 alin. (1) lit. A.e), ale art. 34 și 35 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că nu există un conflict juridic de natură constituțională între Guvernul României, pe de o parte, și Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, pe de altă parte.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului, Guvernului României și Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, la articolul 3, alineatul (27) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(27) Plafoanele anuale ale garanțiilor care pot fi emise în cadrul programului potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare, se alocă la solicitarea finanțatorilor participanți de către FNGCMM, cu acordul Ministerului Finanțelor Publice, în funcție de ponderea garanțiilor acordate în favoarea fiecărui finanțator în totalul garanțiilor acordate în cadrul programului în anul precedent sau de la începutul anului în cazul alocării de plafoane suplimentare sau în cazul alocării rezervei nealocate la începutul anului.”

2. La anexa nr. 1, la articolul 3, după alineatul (43) se introduc două noi alineate, alineatele (44) și (45), cu următorul cuprins:

„(44) Pentru anul 2018, se alocă un plafon al garanțiilor care pot fi emise potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare, de 2.000 milioane lei.

(45) În anul 2018, pentru plafonul prevăzut la alin. (44), se suspendă aplicarea prevederilor art. 2.7 din Protocolul-cadru prevăzut în anexa nr. 6 la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului întreprinderilor mici și mijlocii, comerțului și mediului de afaceri nr. 2.225/994/2009 pentru aprobarea Convenției privind implementarea programului „Prima casă” și a Convenției de garantare și pentru reglementarea unor măsuri necesare pentru aplicarea prevederilor art. 10 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La anexa nr. 1, după articolul 10¹⁰ se introduc două noi articole, articolele 10¹¹ și 10¹², cu următorul cuprins:

„Art. 10¹¹. — Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să mandateze Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, să își exprime acordul în numele și în contul statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în vederea radierii ipotecii legale

instituite în favoarea statului român și a interdicțiilor înscrise în cartea funciară a locuinței achiziționate/construite în cadrul programului, în cazul respingerii cererilor de plată transmise finanțatorilor participanți în cadrul programului.

Art. 10¹². — În situația finalizării executării silite imobiliare de către Agenția Națională de Administrare Fiscală pentru recuperarea valorii de executare a garanției plătite Finanțatorului de către Ministerul Finanțelor Publice și a tuturor accesoriilor aferente, precum și în situația recuperării integrale prin plata creanței bugetare rezultate din plata valorii de executare a garanției de către beneficiar, Ministerul Finanțelor Publice emite acordul privind radierea dreptului de ipotecă legală de rang I în favoarea statului român, a interdicției de înstrăinare pe o perioadă de 5 ani și a interdicției de grevare cu alte sarcini pe toată durata finanțării garantate, la solicitarea organelor competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a căror rază teritorială are domiciliul fiscal debitorul beneficiar al finanțării garantate.”

4. La anexa nr. 2, la articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) costul total al finanțărilor acordate în cadrul programului se compune din:

— rata dobânzii ROBOR la 3 luni plus o marjă de maximum 2% pe an pentru creditele în lei; marja include și nivelul total al comisioanelor percepute de către finanțator; marja nu include costul evaluării imobilului, costul aferent efectuării formalităților de publicitate și comisionul de gestiune datorat FNGCMM, după caz;

— comisionul de gestiune datorat FNGCMM și recuperat de la beneficiar. Nivelul comisionului de gestiune și al comisionului unic de analiză, calculat la soldul garanției statului, se negociază anual între Ministerul Finanțelor Publice și FNGCMM și se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice;”

5. La anexa nr. 2, la articolul 2, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) acceptă să efectueze formalitățile de înscriere/radiere în/din cartea funciară a ipotecii legale asupra locuinței achiziționate în cadrul programului în favoarea statului român, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, și a finanțatorului, precum și cele de notare/radiere în/din cartea funciară a interdicției de înstrăinare pe o perioadă de 5 ani și a interdicției de grevare cu alte sarcini pe toată durata finanțării. Înscrierea ipotecii legale și notarea interdicțiilor se efectuează în temeiul contractului de garantare, iar radierea ipotecii legale și a interdicțiilor se face în baza acordului de radiere emis de FNGCMM și de finanțator, proporțional cu procentul de garantare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 10¹² din anexa nr. 1 la hotărâre;”

6. La anexa nr. 2, la articolul 2, după litera i²) se introduc două noi litere, literele i³) și i⁴), cu următorul cuprins:

„i³) acceptă să efectueze formalitățile de radiere a ipotecii și a interdicțiilor legale instituite în favoarea statului român, din cartea funciară, în baza comunicărilor organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțite de acordul Ministerului Finanțelor Publice în cazul în care asupra beneficiarului a fost finalizată executarea silită imobiliară pentru recuperarea valorii de executare a garanției, după finalizarea procedurilor de valorificare de către organele competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a locuinței achiziționate/construite în cadrul programului;

i⁴) acceptă să efectueze formalitățile de radiere a ipotecii și a interdicțiilor legale instituite în favoarea statului român, din cartea funciară, în baza comunicărilor organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, însoțite de acordul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul în care are loc recuperarea integrală prin plata creanței bugetare rezultate din plata valorii de executare a garanției de către beneficiar. Ipoteca și interdicțiile legale instituite în favoarea finanțatorului se radiază din cartea funciară în baza acordului eliberat de finanțator în conformitate cu normele proprii;”.

7. La anexa nr. 2, la articolul 21, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) costul total al finanțărilor acordate în cadrul programului se compune din:

— rata dobânzii ROBOR la 3 luni plus o marjă de maximum 2% pe an pentru creditele în lei; marja include și nivelul total al comisioanelor percepute de către finanțator; marja nu include costul evaluării terenului, locuinței, devizelor estimative și situațiilor de lucrări și nici costul aferent efectuării formalităților de publicitate, după caz;

— comisionul de gestiune datorat FNGCIMM și recuperat de la beneficiar. Nivelul comisionului de gestiune și al comisionului unic de analiză, calculat la soldul garanției statului, se negociază anual între Ministerul Finanțelor Publice și FNGCIMM și se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice;”.

8. La anexa nr. 2, la articolul 21, litera r) se modifică și va avea următorul cuprins:

„r) acceptă să efectueze formalitățile de înscriere/radiere în/din cartea funciară a ipotecii legale de rang I asupra terenului și locuinței viitoare, precum și de notare/radiere a interdicțiilor prevăzute la art. 10¹ alin. (1) sau art. 10² alin. (1), după caz, din anexa nr. 1 la hotărâre, în favoarea statului român, reprezentat

de Ministerul Finanțelor Publice, și a finanțatorului, proporțional cu procentul de garantare. Înscrierea ipotecii legale și notarea interdicțiilor se efectuează în temeiul contractului de garantare, iar radierea ipotecii legale și a interdicțiilor se face în baza acordului de radiere emis de FNGCIMM și de finanțator, proporțional cu procentul de garantare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 10¹² din anexa nr. 1 la hotărâre;”.

9. La anexa nr. 2, la articolul 21, după litera ș) se introduc două noi litere, literele ș¹) și ș²), cu următorul cuprins:

„ș¹) acceptă să efectueze formalitățile de radiere a ipotecii și a interdicțiilor legale instituite în favoarea statului român, din cartea funciară, în baza comunicărilor organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțite de acordul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul în care asupra beneficiarului a fost finalizată executarea silită imobiliară pentru recuperarea valorii de executare a garanției, după finalizarea procedurilor de valorificare de către organele competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a locuinței achiziționate/construite în cadrul programului;

ș²) acceptă să efectueze formalitățile de radiere a ipotecii și a interdicțiilor legale instituite în favoarea statului român, din cartea funciară, în baza comunicărilor organelor fiscale competente ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală însoțite de acordul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul în care are loc recuperarea integrală prin plata creanței bugetare rezultate din plata valorii de executare a garanției de către beneficiar. Ipoteca și interdicțiile legale instituite în favoarea finanțatorului se radiază din cartea funciară în baza acordului eliberat de finanțator în conformitate cu normele proprii;”.

Art. II. — (1) În termen de 7 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, finanțatorii transmit FNGCIMM și Ministerului Finanțelor Publice nivelul costurilor totale pe care le vor aplica finanțărilor pentru construcția de locuințe în cadrul programului, așa cum sunt prevăzute la art. 21 lit. b) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele aduse prin prezenta hotărâre.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), noul nivel al costurilor totale se aplică tuturor solicitărilor de acordare a unei finanțări garantate pentru construcția de locuințe în cadrul programului „Prima casă”, aflate în curs de analiză la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2
la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017
pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor
utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale
sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul
Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile
de sănătate publică județene și a municipiului București,
cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor
autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor
de referință generice ale acestora**

Văzând Referatul de aprobare nr. F.B. 125 din 9.01.2018 al Direcției politice medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 și 179 bis din 13 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora

1. În anexa nr. 1, după poziția nr. 6095 se introduc 63 de noi poziții, pozițiile nr. 6096—6158, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod. cîm	obs	Denumire produs	formă	Concentrație	Firmă/ țară	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_firm	statut_amm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	stare	Observații	Valabilitate preț
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
6096	W63693001		ARQUIST 125 micrograme	SUSP. INHAL. PRESURIZATA	125 micrograme	AMRING FARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	FLUTICASONUM PROPIONAT	Cutie cu un recipient AI sub presiune prevăzută cu o valvă de măsurare, un dozator din PP cu capac, introdus într-o pungă de AI cu săculeț de silicagel x 120 doze suspensie de inhalat presurizată (2 ani)	R03BA05	MG	generic	29.65	33.80	44.21			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6097	W63695001		ARQUIST 250 micrograme	SUSP. INHAL. PRESURIZATA	250 micrograme	AMRING FARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	FLUTICASONUM PROPIONAT	Cutie cu un recipient AI sub presiune prevăzută cu o valvă de măsurare, un dozator din PP cu capac, introdus într-o pungă de AI cu săculeț de silicagel x 120 doze suspensie de inhalat presurizată (2 ani)	R03BA05	MG	generic	53.61	60.04	75.92			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6098	W63877004		AVELOX 400 mg/ 250 ml	SOL. PERF.	400 mg/ 250 ml	BAYER AG — GERMANIA	MOXIFLOXACINUM	Ambalaj multiplu (fiolă de plastic; etichetă) cu 5 cutii din carton a câte 1 flacon din sticlă x 250 ml sol. perf., închis cu dop din cauciuc clorobutilic sau bromobutilic (5 ani)	J01MA14	MI	inovativ	390.84	420.84	496.87			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6099	W63878007		BETAFERON 250 mcg/ml	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	250 mcg/ml	BAYER AG — GERMANIA	INTERFERONUM BETA 1B	Cutie x 15 ambalaje multiple ce conțin fiecare câte un flacon cu pulbere, o seringă preumplută cu solvent + adaptor pentru ac și 2 tampoane cu alcool (2 ani)	L03AB08	MI	inovativ	2640.82	2670.81	2949.34			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6100	W63461001		BORTEZOMIB HOSPIRA 3.5 mg	PULB. PT. SOL. INJ.	3.5 mg	HOSPIRA UK LIMITED — MAREA BRITANIE	BORTEZOMIBUM	Cutie cu 1 flacon din sticlă de tip I cu capacitate de 10 ml, prevăzută cu dop de cauciuc, ce conține bortezomib 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă (2 ani)	L01XX32	MG	generic	550.00	580.00	670.35			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
6101	W08089004		CLORURĂ DE SODIU VIOSER 0.9 g /100 ml	SOL. PERF.	0.9 g/100 ml	VIOSER SA PARENTAL SOLUTION INDUSTRY — GRECIA	NATRII CHLORIDUM	Cutie x 10 flacoane din PE x 100 ml soluție perfuzabilă (3 ani)	B05BB01	MG	generic	16.39	18.68	25.25			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6102	W08089005		CLORURĂ DE SODIU VIOSER 0.9 g/100 ml	SOL. PERF.	0.9 g/100 ml	VIOSER SA PARENTAL SOLUTION INDUSTRY — GRECIA	NATRII CHLORIDUM	Cutie x 10 flacoane din PE x 500 ml soluție perfuzabilă (3 ani)	B05BB01	MG	generic	27.37	31.20	40.81			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6103	W63751004		DESLOTA TADINA AMRING 5 mg	COMPR. FILM.	5 mg	AMRING FARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	DESLOTRATADINUM	Cutie cu blistere PVC-Aclar/Al x 30 comprimate filmate (3 ani)	R06AX27	MG	generic	7.00	7.98	10.79			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6104	W63730001		DICLOREUM 150 mg	CAPS. ELIB. PREL.	150 mg	ALFASIGMA SPA — ITALIA	DICLOFENACUM	Cutie x 2 blistere PVC/Al x 10 capsule cu eliberare prelungită (3 ani)	M01AB05	MG	generic	33.19	37.84	49.49			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6105	W63801002		DUTASTERIDA AUROBINDO 0.5 mg	CAPS. MOI	0.5 mg	AUROBINDO PHARMA ROMANIA — S.R.L. — ROMÂNIA	DUTASTERIDUM	Cutie cu blistere PVC-PVDC/Al x 30 capsule moi (2 ani)	G04CB02	MG	generic	31.38	35.77	46.79			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6106	W63540003		EPIDUO 1 mg/25 mg/g	GEL	1 mg/ 25 mg/g	GALDERMA INTERNATIONAL — FRANȚA	COMBINAȚII (ADAPALENUM + BENZOYLIS PEROXIDUM)	Cutie cu un tub alb din PEID, prevăzut cu capac din PP, care conține 30 g gel (2 ani)	D10AD53	MI	inovativ	59.61	66.77	84.42			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6107	W63540008		EPIDUO 1 mg/25 mg/g	GEL	1 mg/ 25 mg/g	GALDERMA INTERNATIONAL — FRANȚA	COMBINAȚII (ADAPALENUM + BENZOYLIS PEROXIDUM)	Cutie cu 1 recipient multidoză cu pompă pentru împiedicarea pătrunderii aerului și capac cu deschidere rapidă din PP, PEJD și PEJD, care conține 30 g gel (2 ani)	D10AD53	MI	inovativ	63.85	71.51	90.42			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6108	W63540010		EPIDUO 1 mg/25 mg/g	GEL	1 mg/ 25 mg/g	GALDERMA INTERNATIONAL — FRANȚA	COMBINAȚII (ADAPALENUM + BENZOYLIS PEROXIDUM)	Cutie cu 1 recipient multidoză cu pompă pentru împiedicarea pătrunderii aerului și capac cu deschidere rapidă din PP, PEJD și PEJD, care conține 60 g gel (2 ani)	D10AD53	MI	inovativ	111.54	122.69	149.78			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

6109	W63463001	EXJADE 180 mg	COMPR. FILM.	180 mg	NOVARTIS EUROPHARMA LIMITED — MAREA BRITANIE	DEFERASIROXUM	Cutie cu blistere PVC/PVDC/Alu x 30 comprimate filmate (3 ani)	V03AC03	MI	inovativ	1307.55	1337.55	1496.08	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6110	W63464001	EXJADE 360 mg	COMPR. FILM.	360 mg	NOVARTIS EUROPHARMA LIMITED — MAREA BRITANIE	DEFERASIROXUM	Cutie cu blistere PVC/PVDC/Alu x 30 comprimate filmate (3 ani)	V03AC03	MI	inovativ	2615.10	2645.10	2921.31	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6111	W63881001	EYLEA 40 mg/ml	SOL. INJ.	40 mg/ml	BAYER AG — GERMANIA	AFLIBERCEPTUM	Cutie x 1 flacon din sticlă cu soluție injectabilă (4 mg aflibercept/ 100 microlitri sol.) (2 ani)	S01LA05	MI	inovativ	2655.61	2685.60	2965.46	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6112	W63089001	FERACRU 30 mg	CAPS.	30 mg	SHIELD TX (UK) LIMITED — MAREA BRITANIE	COMPLEX DE FIER (III) MALTOL	Cutie cu 1 flacon x 56 capsule (18 luni)	B03AB10	MI	inovativ	285.77	314.35	380.79	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6113	W63322001	GARDASIL 9	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	0.5 ml	MSD VACCINS — FRANȚA	VACCIN PAPILOMAVIRUS (TIP 6, 11, 16, 18, 31, 33, 45, 52, 58)	1 seringă preumplută cu 2 ace (3 ani)	J07BM03	MI	imunologic	506.81	536.81	623.27	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6114	W63322002	GARDASIL 9	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ	0.5 ml	MSD VACCINS — FRANȚA	VACCIN PAPILOMAVIRUS (TIP 6, 11, 16, 18, 31, 33, 45, 52, 58)	10 seringi preumplute cu 2 ace fiecare (3 ani)	J07BM03	MI	imunologic	5068.10	5098.09	5595.08	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6115	W63797003	GEROCOXAN 120 mg	COMPR. FILM.	120 mg	GL PHARMA GMBH — AUSTRIA	ETORICOXIBUM	Cutie cu blistere OPA-Al-PVC/Al x 7 comprimate filmate (3 ani)	M01AH05	MG	generic	9.97	11.36	15.36	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6116	W63794005	GEROCOXAN 30 mg	COMPR. FILM.	30 mg	GL PHARMA GMBH — AUSTRIA	ETORICOXIBUM	Cutie cu blistere OPA-Al-PVC/Al x 28 comprimate filmate (3 ani)	M01AH05	MG	generic	26.86	30.62	40.05	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6117	W63795005	GEROCOXAN 60 mg	COMPR. FILM.	60 mg	GL PHARMA GMBH — AUSTRIA	ETORICOXIBUM	Cutie cu blistere OPA-Al-PVC/Al x 14 comprimate filmate (3 ani)	M01AH05	MG	generic	14.45	16.47	22.26	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6118	W63796005	GEROCOXAN 90 mg	COMPR. FILM.	90 mg	GL PHARMA GMBH — AUSTRIA	ETORICOXIBUM	Cutie cu blistere OPA-Al-PVC/Al x 14 comprimate filmate (3 ani)	M01AH05	MG	generic	15.90	18.13	24.50	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
6119	W54188004		HEPATECT CP 50 UI/ml	SOL. PERF.	50 UI/ml	BIOTEST PHARMA GMBH — GERMANIA	IMUNOGLOBULINĂ ANTI-HEPATITICĂ B	Cutie x 1 flacon din sticlă încoloară x 100 ml soluție perfuzabilă (5000 UI)	J06BB04	MI	imunologic	7457.05	7487.04	8199.03			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6120	W63909001		KOGENATE BAYER 1000 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	1000 UI	BAYER AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA	Cutie cu 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută x 2.5 ml soluție + ambalaj suplimentat ce conține trusă (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	2398.13	2428.13	2684.81			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6121	W63910001		KOGENATE BAYER 2000 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	2000 UI	BAYER AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA	Cutie cu 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută x 5 ml soluție + ambalaj suplimentat ce conține trusă (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	5097.76	5127.75	5627.41			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6122	W63907001		KOGENATE BAYER 250 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	250 UI	BAYER AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA	Cutie cu 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută x 2.5 ml soluție + ambalaj suplimentat ce conține trusă (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	647.97	677.97	777.14			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6123	W63908001		KOGENATE BAYER 500 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	500 UI	BAYER AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA	Cutie cu 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută x 2.5 ml soluție + ambalaj suplimentat ce conține trusă (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	1277.43	1307.43	1463.25			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6124	W63731001		MECLON	CREMĂ VAG	40 mg/g + 200 mg/g	ALFASIGMA SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie cu 1 tub din Al x 30 g cremă vaginală + 6 aplicatoare din PP (3 ani)	G01AF20	MG	generic	8.66	9.87	13.34			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6125	W63733001		MECLON	OVULE	500 mg/ 100 mg	ALFASIGMA SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie x 2 foi PVC-PE x 5 ovule (3 ani)	G01AF20	MG	generic	25.72	29.32	38.35			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6126	W63732001		MECLON	SOL. VAGINALĂ		ALFASIGMA SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie x 5 flacoane PVC-PE x 10 ml + 5 flacoane PE-ID x 130 ml + 5 canule (3 ani)	G01AF20	MG	generic	14.81	16.88	22.82			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

6127	W609336003	MIRVASO 3 mg/g	GEL	3 mg/g	GALDERMA INTERNATIONAL — FRANȚA	BRIMONIDINUM	Cutie cu 1 tub PE/copolimer/Al/ copolimer/PE cu cap din polietilenă de mare densitate (hdpe) și sistem de închidere din polipropilenă (pp) cu sistem de închidere securizat pentru copii x 10 g gel (2 ani)	D11X21	MI	inovativ	54.84	61.42	77.66	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6128	W63734001	NORMIX 200 mg	COMPR. FILM.	200 mg	ALFASIGMA SPA — ITALIA	RIFAXIMINUM	Cutie x 1 blister PVC-PE-PVDC/Al x 12 comprimate filmate (3 ani)	A07AA11	MI	inovativ	20.45	23.31	31.51	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6129	W63734002	NORMIX 200 mg	COMPR. FILM.	200 mg	ALFASIGMA SPA — ITALIA	RIFAXIMINUM	Cutie x 3 blistere PVC-PE-PVDC/Al x 12 comprimate filmate (3 ani)	A07AA11	MI	inovativ	61.35	68.71	86.88	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6130	W63735001	NORMIX 200 mg/10 ml	GRAN. PT. SUSP. ORALĂ	200 mg/ 10 ml	ALFASIGMA SPA — ITALIA	RIFAXIMINUM	Cutie x 1 flacon din sticlă brună conținând granule pentru 60 ml suspensie orală, însoțit de o măsură dozatoare marcată la 5, 10 și 15 ml (3 ani)	A07AA11	MI	inovativ	12.86	14.66	19.81	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6131	W63617002	ONDANSETRON AUROBINDO 2 mg/ml	SOL. INU./PERF.	2 mg/ml	AUROBINDO PHARMA ROMÂNIA — S.R.L. — ROMÂNIA	ONDANSETRONUM	Cutie cu 5 fiole din sticlă tip I prevăzute cu punct de rupere sau marcaj linear x 2 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (3 ani)	A04AA01	MG	generic	16.02	18.26	24.68	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6132	W63617005	ONDANSETRON AUROBINDO 2 mg/ml	SOL. INU./PERF.	2 mg/ml	AUROBINDO PHARMA ROMÂNIA — S.R.L. — ROMÂNIA	ONDANSETRONUM	Cutie cu 5 fiole din sticlă tip I prevăzute cu punct de rupere sau marcaj linear x 4 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (3 ani)	A04AA01	MG	generic	30.44	34.70	45.39	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6133	W63699016	OPTIRAY 300	SOL. INU./PERF.	636 mg/ml	GUEBERT — FRANȚA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 seringi preumplute din PP a câte 50 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (3 ani)	V08AB07	MI	inovativ	589.59	619.59	713.50	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6134	W63701006	OPTIRAY 350	SOL. INU./PERF.	741 mg/ml	GUEBERT — FRANȚA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 flacoane din sticlă a câte 100 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (3 ani)	V08AB07	MI	inovativ	1318.60	1348.59	1508.12	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

6144	W63038004	QUETIAPINA ZENTIVA 50 mg	COMPR. ELIB. PREL.	50 mg	ZENTIVA KS — REPUBLICA CEHĂ	QUETIAPINUM	Cutie cu blistere PVC-PC/PE/Al x 60 comprimate eliberare prelungită (3 ani)	N05AH04	MG	generic	17.32	19.75	26.69	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6145	W62206001	RHOGAM ULTRA- FILTERED PLUS 300 micrograme	SOL. INJ.	300 micrograme	KEDRION SPA — ITALIA	IMUNOGLOBULINĂ ANTI-D	Cutie cu 1 seringă preumplută monodoză (300 mcg) + 1 prospect + 1 formular pentru control + 1 card de identificare a pacientului (2 ani)	J06BB01	MI/ IMUN.	imunologic	134.98	148.48	181.26	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6146	W43798003	RILEPTID 1 mg	COMPR. FILM.	1 mg	EGIS PHARMA- CEUTICALS PLC — UNGARIA	RISPERIDONUM	Cutie x 6 blistere PVC-PVDC/Al x 10 comprimate filmate (30 luni)	N05AX08	MG	generic	20.06	22.87	30.91	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6147	W08132003	SOLUTIE RINGER LACTAT VIOSER	SOL. PERF.		VIOSER SA PARENTAL SOLUTION INDUSTRY — GRECIA	COMBINAȚII	Cutie x 1 flacon din PE x 500 ml soluție perfuzabilă (3 ani)	B05BB01	MG	generic	2.74	3.12	4.22	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6148	W59069002	TETRIXIM	SUSP. INJ. ÎN SERINGĂ PREUMPLUTĂ		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN DIFTERIC, TETANIC, PERTUSSIS, POLIO INACTIVAT	Cutie x 1 seringă preumplută (din sticlă tip 1) echipată cu piston cu dop (clorobrombutil sau clorbutil sau brombutil) cu un ac atașat x 0.5 ml suspensie injectabilă (3 ani)	J07CA02	MI	imunologic	46.48	52.99	67.00	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6149	W61462002	TRULICITY 1.5 mg/0.5 ml	SOL. INJ. ÎN PEN PREUMPLUT	1.5 mg/ 0.5 ml	ELI LILLY NEDERLAND BV — OLANDA	DULAGLUTIDUM	Ambalaj multiplu: 12 (3 pachete x 4) penuri preumplute cu 0.5 ml soluție (2 ani)	A10BX14	MI	inovativ	1036.30	1066.30	1200.42	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6150	W13416001	VERORAB	PULB. + SOLV. PT. SUSP. INJ.		SANOFI PASTEUR S.A. — FRANȚA	VACCIN RABIC INACTIVAT	Cutie x 1 flacon din sticlă incoloră cu pulbere monodoză și cutie cu 1 seringă din sticlă incoloră a 0.5 ml solvent pentru suspensie injectabilă (3 ani)	J07BG01	MI	imunologic	78.16	87.54	110.68	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
6151	W64073003	VERRIA 200 mg	COMPR. FILM.	200 mg	MEDOCHEMIE LTD — CIPRU	VORICONAZOLUM	Cutie cu blistere PVC/Al x 14 comprimate filmate (3 ani)	J02AC03	MG	generic	997.76	1027.76	1158.41	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1418	W4402001	!	DICLOREUM 150 mg	CAPS. ELIB. PREL.	150 mg	ALFA WASSERMANN SPA — ITALIA	DICLOFENACUM	Cutie x 2 blistere din PVC/Al x 10 capsule cu eliberare prelungită (5 ani)	M01AB05	MG	generic	33.19	37.84	49.49	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
1752	W6112901	!	ENTYVIO 300 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL PERF.	300 mg	TAKEDA PHARMA A/S — DANEMARCA	VEDOLIZUMABUM	Cutie x 1 flacon x 300 mg pulbere pentru concentrat pentru soluție perfuzabilă (3 ani)	L04AA33	MI	inovativ	5664.00	5693.99	6244.61			Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
1895	W59598001	!	EYLEA 40 mg/ml	SOL. INJ.	40 mg/ml	BAYER PHARMA AG — GERMANIA	AFLIBERCEPTUM	Cutie x 1 flacon soluție injectabilă 4 mg/100 microlitri	S01LA05	MI	inovativ	2655.61	2685.60	2965.46	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
2717	W61172001	!	KOGENATE BAYER 1000 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	1000 UI	BAYER PHARMA AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA (FACTOR VIII DE COAGULARE RECOMBINAT)	Cutie x 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută (sticlă) x 2.5 ml soluție + ambalaj suplimentar ce conține o trusă de administrare (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	2398.13	2428.13	2684.81	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
2718	W61175001	!	KOGENATE BAYER 2000 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	2000 UI	BAYER PHARMA AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA (FACTOR VIII DE COAGULARE RECOMBINAT)	Cutie x 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută (sticlă) x 5 ml soluție + ambalaj suplimentar ce conține o trusă de administrare (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	5097.76	5127.75	5627.41	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
2719	W61168001	!	KOGENATE BAYER 250 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	250 UI	BAYER PHARMA AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA (FACTOR VIII DE COAGULARE RECOMBINAT)	Cutie x 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută (sticlă) x 2.5 ml soluție + ambalaj suplimentar ce conține o trusă de administrare (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	647.97	677.97	777.14	DC		Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

2720	...	W61170001	!	KOGENATE BAYER 500 UI	PULB. + SOLV. PT. SOL. INJ.	500 UI	BAYER PHARMA AG — GERMANIA	OCTOCOG ALFA (FACTOR VIII DE COAGULARE RECOMBINAT)	Cutie x 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă + 1 seringă preumplută (sticlă) x 2,5 ml soluție + ambalaj suplimentar ce conține o trusă de administrare (30 luni)	B02BD02	MI	inovativ	1277.43	1307.43	1463.25	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3065	...	W54288001	!	MECLON	CREMĂ VAG.		ALFA WASSERMANN SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie x 1 tub din aluminiu x 30 g cremă vaginală + 6 aplicatoare din polipropilenă (3 ani)	G01AF20	MG	generic	8.66	9.87	13.34	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3066	...	W54286002	!	MECLON	OVULE	100 mg/ 500 mg	ALFA WASSERMANN SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie x 2 folii PVC-PE x 5 ovule (3 ani)	G01AF20	MG	generic	25.72	29.32	38.35	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3067	...	W54287001	!	MECLON	SOL. VAGINALĂ		ALFA WASSERMANN SPA — ITALIA	COMBINAȚII (METRONIDAZOLUM + CLOTRIMAZOLUM)	Cutie x 5 flacoane PVC-PE (cu aspect de folă) x 10 ml soluție vaginală, 5 flacoane PEJD x 130 ml soluție vaginală + 5 canule de unică utilizare (3 ani)	G01AF20	MG	generic	14.81	16.88	22.82	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3388	...	W59247003	!	MST CONTINUS 100 mg	COMPR. ELIB. MODIF.	100 mg	MUNDIPHARMA GES.M.B.H — AUSTRIA	MORPHYNUM	Cutie cu blister. PVC-PVDC/Al x 60 compr. film. cu elib. mod.	N02AA01		inovativ	158.13	173.94	212.35	DC	Medicamentul poate fi menținut în circuitul terapeutic până la epuizarea cant. distrib. în ret. farm., dar nu mai mult de 1 an de la Decizia întrerupere APP nr. 1121/28.11.2017	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3389	...	W59246003	!	MST CONTINUS 200 mg	COMPR. ELIB. MODIF.	200 mg	MUNDIPHARMA GES.M.B.H — AUSTRIA	MORPHYNUM	Cutie cu blister. PVC-PVDC/Al x 60 compr. film. cu elib. mod.	N02AA01		inovativ	307.64	337.64	406.18	DC	Medicamentul poate fi menținut în circuitul terapeutic până la epuizarea cant. distrib. în ret. farm., dar nu mai mult de 1 an de la Decizia întrerupere APP nr. 1121/28.11.2017	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

3612	...	W56901001	!	OLANZAPINA ACTAVIS 10 mg	COMPR. ORODISP.	10 mg	ACTAVIS GROUP PTC EHF — ISLANDA	OLANZAPINUM	Cutie x blistere OPA-AI-PVC/AI x 28 comprimate orodispersabile	N05AH03	MG	generic	10.17	11.59	15.67	DC	Medicamentul poate fi menținut în circuitul terapeutic până la epuizarea cant. distrib. în ret. farm., dar nu mai mult de 1 an de la Decizia întrerupere APP nr. 1118/28.11.2017	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
3726	...	W60587016	!	OPTIRAY (R) 300	SOL. INJ./PERF.	636 mg/ml	MALLINCKRODT DEUTSCHLAND GMBH — GERMANIA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 seringi preumplute din PP x 50 ml soluție injectabilă/perfuzabilă	V08AB07	MI	inovativ	589.59	619.59	713.50	DC	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.	
3729	...	W60589006	!	OPTIRAY (R) 350	SOL. INJ./PERF.	741 mg/ml	MALLINCKRODT DEUTSCHLAND GMBH — GERMANIA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 flacoane din sticlă x 100 ml soluție injectabilă/perfuzabilă	V08AB07	MI	inovativ	1318.60	1348.59	1508.12	DC	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.	
3731	...	W60589012	!	OPTIRAY (R) 350	SOL. INJ./PERF.	741 mg/ml	MALLINCKRODT DEUTSCHLAND GMBH — GERMANIA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 seringi preumplute din PP x 50 ml soluție injectabilă/perfuzabilă	V08AB07	MI	inovativ	688.86	718.86	821.71	DC	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.	
3732	...	W60589016	!	OPTIRAY (R) 350	SOL. INJ./PERF.	741 mg/ml	MALLINCKRODT DEUTSCHLAND GMBH — GERMANIA	IOVERSOLUM	Cutie x 10 seringi preumplute din PP x 100 ml soluție injectabilă/perfuzabilă pentru injectomat	V08AB07	MI	inovativ	1395.13	1425.13	1591.54	DC	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.	
4017	...	W56853002	!	PRAMIPEXOL TORRENT 0.18 mg	COMPR.	0.18 mg	TORRENT PHARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	PRAMIPEXOLUM	Cutie x blister OPA-AI-PVC/AI x 30 comprimate (3 ani)	N04BC05	MG	generic	11.50	13.11	17.72	DC	Medicamentul poate fi menținut în circuitul terapeutic până la epuizarea cant. distrib. în ret. farm., dar nu mai mult de 1 an de la Decizia întrerupere APP nr. 1.107/22.11.2017	Prețurile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
4018	W56856002	!	PRAMIPEXOL TORRENT 0.70 mg	COMPR.	0.70 mg	TORRENT PHARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	PRAMIPEXOLUM	Cutie x blister OPA-AL-PVC/Al x 30 comprimate (3 ani)	N04BC05	MG	generic	51.65	57.85	73.14	DC	Medicamentul poate fi menținut în circuitul terapeutic până la epuizarea cant. distrib. în ret. farm., dar nu mai mult de 1 an de la Decizia întrerupere APP nr. 1.107/22.11.2017	Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
4206	W62918002	!	RASAGILINA DR. REDDY'S 1 mg	COMPR.	1 mg	DR. REDDY'S LABORATOIRES ROMANIA — S.R.L. — ROMÂNIA	RASAGILINUM	Cutie x blistere Al/Al x 30 comprimate (2 ani)	N04BD02	MG	generic	30.00	34.20	44.73			Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
...
5316	W05757002	!	VESSEL DUE F	CAPS. MOI	250 ULS	ALFA WASSERMANN S.P.A. — ITALIA	SULODEXIDUM	Cutie cu 2 blistere din PVC-PVC/Al-PVDC a câte 25 capsule moi (5 ani)	B01AB11	MI	inovativ	72.89	81.64	103.22	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
5317	W05758001	!	VESSEL DUE F	SOL. INJ.	600 ULS/ 2 ml	ALFA WASSERMANN S.P.A. — ITALIA	SULODEXIDUM	Cutie cu 10 fole din sticlă galbenă a 2 ml soluție injectabilă (5 ani)	B01AB11	MI	inovativ	55.85	62.55	79.09	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.
5318	W05757003	!	VESSEL DUE F 250 ULS	CAPS. MOI	250 ULS	ALFA WASSERMANN SPA — ITALIA	SULODEXIDUM	Cutie x 3 blistere PVDC-PVC/Al-PVDC x 20 capsule moi (5 ani)	B01AB11	MI	inovativ	87.47	97.97	123.87	DC		Preturile sunt valabile până la data de 1 aprilie 2018.

3. În anexa nr. 1, pozițiile nr. 681, 833, 834, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 3064, 3259, 3260, 3261, 3536, 3537, 3539, 4642, 4643, 4644, 4840, 5601, 5602, 5603 și 5619 se abrogă.

4. În anexa nr. 2, în Lista B, după poziția nr. 1355 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 1356, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	cod_cim	obs	Denumire produs	forma	Concentrație	Firmă/țară	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_firm	statut_anm	stare	Pret producător (le)	Pret referință generic (PRG)	Pret referință generic (PRG) = actualizare 2017 =
„1356	W63693001		ARQUIST 125 micrograme	SUSP. INHAL. PRESURIZATĂ	125 micrograme	AMRING FARMA — S.R.L. — ROMÂNIA	FLUTICASONUM PROPIONAT	Cutie cu un recipient Al sub presiune prevăzută cu o valvă de măsurare, un dozator din PP cu capac, introdus într-o pungă de Al cu săculeț de silicagel x 120 doze suspensie de inhalat presurizată (2 ani)	R03BA05	MG	generic	29.65	29.65	29.65	

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 156 din 9.01.2018 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 251/2017 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor utilizate/comercializate de către furnizorii de servicii medicale sau medicamente aflați în relație contractuală cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului

București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, și a prețurilor de referință generice ale acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 și 179 bis din 13 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După poziția nr. 6158 se introduc 6 noi poziții, pozițiile nr. 6159—6164, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	cod_cim	o b s	Denumire produs	formă	Concentrație	Firmă/țară	DCI	Ambalaj	grupa ATC	statut_frm	statut_anm	Preț producător (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	s t a r e	Observații	Valabilitate preț
6159	W62899001		ADENOSINE LIFE MEDICAL	SOL. INJ./PERF.	5 mg/ml	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie x 10 fiole a 2 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (5 ani)	C01EB10	MI		304,60	334,60	402,86	N	Cant. 25.000 fiole	Prețurile sunt valabile până la data de 4 decembrie 2018.
6160	W62899002		ADENOSINE LIFE MEDICAL	SOL. INJ./PERF.	5 mg/ml	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	ADENOSINUM	Cutie x 1 flacon a 10 ml soluție injectabilă/perfuzabilă (5 ani)	C01EB10	MI		138,09	151,90	185,44	N	Cant. 10.000 flacoane	Prețurile sunt valabile până la data de 4 decembrie 2018.
6161	W59712001		COSMEGEN LYOVAC 0,5 mg	PULB. PT. SOL. INJ.	0,5 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	DACTINOMICINUM	Cutie x 1 flacon cu pulbere pentru soluție injectabilă (36 de luni)	L01DA01	MI		320,00	350,00	419,65	N	Cant. 536 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 27 martie 2018.
6162	W61063002		CUPRIPEN 250 mg	CAPS.	250 mg	C.N. UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	PENICILLAMINUM	Cutie x 3 blistere x 10 capsule	M01CC01	MI		27,68	31,55	41,27	N	Cant. 981 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 21 iunie 2018.
6163	W60493001		ERWINASE 10.000 unități/flacon	PULB. PT. SOL. INJ.	10.000 unități/flacon	HUMANAE VERITAS — S.R.L. — ROMÂNIA	ASPARAGINAZUM	Cutie x 5 flacoane din sticlă incoloră neutră cu 10000 UI/flacon	L01XX02	MI		13888,80	13918,78	15209,64	N	Cant. 181 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 14 mai 2018.
6164	W61784001		PABAL 100 micrograme/ml	SOL. INJ.	100 micrograme/ml	PHARMAFARM — S.A. — ROMÂNIA	CARBETOCINUM	Cutie x 5 flacoane x 1 ml soluție injectabilă (2 ani)	H01BB03	MI		444,07	474,07	554,89	N	Cant. 5105 flacoane	Prețurile sunt valabile până la data de 9 mai 2018.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 9 ianuarie 2018.

Nr. 18.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind înființarea punctului de informare unic, precum și pentru stabilirea condițiilor și modalităților de transmitere a unor informații privind infrastructura fizică a operatorilor de rețea

În temeiul art. 5 lit. b), art. 10 alin. (4), art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

CAPITOLUL I

Obiectul deciziei

Art. 1. — (1) Prezenta decizie stabilește măsurile necesare privind înființarea punctului de informare unic, precum și condițiile și modalitățile prin care operatorii de rețea, precum și organismele din sectorul public care, în exercitarea atribuțiilor, dețin în format electronic informații privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice vor pune la dispoziția Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, aceste informații, împreună cu un punct de contact.

(2) Prin prezenta decizie se stabilesc și condițiile în care se asigură de către ANCOM punerea la dispoziția furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice a informațiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, această categorie de operatori de rețea raportând informațiile conform Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.644/2014 pentru stabilirea formatului și a modalității de transmitere a informațiilor privind dezvoltarea și localizarea geografică a rețelelor publice de comunicații electronice și a elementelor de infrastructură asociate acestora.

(4) În cuprinsul prezentei decizii sunt aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 2 din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice.

Art. 2. — (1) Operatorii de rețea, precum și organismele din sectorul public care, în exercitarea atribuțiilor, dețin în format electronic oricare din informațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) vor transmite ANCOM aceste informații în termen de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, urmând ca actualizarea acestor informații să se realizeze conform dispozițiilor art. 21 alin. (5) și (6) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice.

(2) În cazul în care aceste informații vor fi deținute de operatorii de rețea ori de organismele din sectorul public după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), aceste entități vor transmite respectivele informații în termen de 2 luni de la data la care au intrat în posesia acestora, urmând ca actualizarea acestor informații să se realizeze conform dispozițiilor art. 21 alin. (5) și (6) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice.

(3) Raportările prevăzute la alin. (1) și (2) se vor realiza în modalitățile, condițiile și formatul prevăzute de prezenta decizie,

prima transmitere a oricăror din informațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) fiind însoțită de transmiterea informațiilor privind punctul de contact.

(4) Informațiile privind punctul de contact vor consta în numărul de telefon și adresa de poștă electronică la care operatorii de rețea și organismele din sectorul public pot oferi informații suplimentare celor transmise conform prezentei decizii.

CAPITOLUL II

Punctul de informare unic

Art. 3. — (1) În vederea asigurării accesului furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice la informațiile transmise de operatorii de rețea și de organismele din sectorul public conform dispozițiilor prezentei decizii, ANCOM pune la dispoziția furnizorilor de rețele de comunicații electronice un punct de informare unic ce va conține informațiile prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) Punctul de informare unic este disponibil în format online web pe pagina de internet a ANCOM, în cadrul unei secțiuni dedicate.

(3) Accesarea secțiunii dedicate punctului de informare unic, disponibilă pe pagina de internet a ANCOM, se realizează pe bază de autentificare.

(4) Punctul de informare unic, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, conține o subsecțiune dedicată transmiterii informațiilor prevăzute în anexa nr. 2 de operatorii de rețea și de organismele din sectorul public și o subsecțiune dedicată accesării respectivelor informații de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice.

(5) ANCOM asigură transmiterea unor informații de interes pentru operatorii de rețea, organismele din sectorul public și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice la adresele de poștă electronică comunicate în temeiul prezentei decizii.

CAPITOLUL III

Modalitatea de înregistrare a operatorilor de rețea, a organismelor din sectorul public și a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice

Art. 4. — (1) Înregistrarea la ANCOM a operatorilor de rețea, precum și a organismelor din sectorul public care, în exercitarea atribuțiilor, dețin în format electronic informații privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice, în vederea accesării secțiunii dedicate punctului de informare unic din cadrul paginii de internet a ANCOM, în condițiile art. 3 alin. (4), se realizează de către reprezentanții lor legali sau de către persoane împuternicite de aceștia, prin completarea unui formular online de înregistrare cu date de identificare ale acestora (denumire solicitant, CUI/CIF, adresă de poștă electronică, utilizator, parolă), precum și încărcarea fotocopiilor, sub formă de fișier de tip PDF, a cererii-tip din anexa nr. 1 și a dovezii calității de reprezentant legal, precum și, în

cazul persoanelor împuternicite, a dovezii calității de persoană împuternicită.

(2) În cererea-tip prevăzută la alin. (1) se completează, în mod obligatoriu, corect și complet, datele de identificare ale operatorului de rețea, respectiv ale organismului din sectorul public, precum și numele și prenumele reprezentantului legal sau persoanei împuternicite, după caz.

(3) Cererea-tip prevăzută la alin. (1) conține, în mod obligatoriu, semnătura olografă a reprezentantului legal sau a persoanei împuternicite.

Art. 5. — (1) După completarea datelor de identificare, transmiterea cererii-tip din anexa nr. 1 și a dovezii calității de reprezentant legal, precum și, în cazul persoanelor împuternicite, a dovezii calității de persoană împuternicită, ANCOM verifică și validează aceste informații, urmând a fi generat un link de validare ce se va transmite împreună cu datele de autentificare la adresa de poștă electronică a operatorului de rețea sau organismului din sectorul public, comunicată în cadrul procesului de înregistrare.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la art. 4 nu sunt îndeplinite, ANCOM va transmite operatorilor de rețea și organismelor din sectorul public, la adresa de poștă electronică comunicată prin intermediul cererii-tip din anexa nr. 1, un mesaj privind faptul că înregistrarea nu a fost validată, precum și motivul refuzului înregistrării.

(3) ANCOM poate solicita operatorilor de rețea și organismelor din sectorul public, în orice moment, îndreptarea unor erori constatate sau completarea informațiilor lipsă, cu posibilitatea suspendării contului până la îndeplinirea respectivelor solicitări.

(4) Operatorii de rețea și organismele din sectorul public au obligația de a actualiza adresele de poștă electronică și celelalte date cuprinse în cererea-tip prevăzută de art. 4 alin. (1), în termen de 10 zile de la data modificării acestora.

Art. 6. — (1) Înregistrarea la ANCOM a furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, în vederea accesării secțiunii dedicate punctului de informare unic din cadrul paginii de internet a ANCOM, în condițiile art. 3 alin. (4), se realizează de către reprezentanții acestora prin completarea unui formular online de înregistrare cu datele de identificare ale acestora (numele și prenumele reprezentantului legal și adresa de poștă electronică principală, ambele declarate conform Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 333/2013 privind raportarea unor date statistice de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, utilizator, parolă), precum și încărcarea fotocopiei, sub formă de fișier de tip PDF a dovezii calității de reprezentant.

(2) După completarea datelor de identificare și transmiterea dovezii calității de reprezentant, ANCOM verifică și validează aceste informații, urmând a fi generat un link de validare ce se va transmite împreună cu datele de autentificare la adresa de poștă electronică comunicată ANCOM.

(3) În cazul încetării calității de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, contul dedicat accesării punctului de informare unic din cadrul paginii de internet a ANCOM va fi șters în mod automat.

CAPITOLUL IV

Modalitatea de transmitere a informațiilor către ANCOM

Art. 7. — (1) Transmiterea informațiilor prevăzute în anexa nr. 2 se realizează prin intermediul secțiunii dedicate punctului de informare unic, disponibilă pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Modalitatea prin care operatorii de rețea și organismele din sectorul public transmit ANCOM informațiile din anexa nr. 2 constă în completarea unui formular online în cadrul secțiunii dedicate punctului de informare unic, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, în condițiile art. 3 alin. (4).

(3) Informațiile din anexa nr. 2 de la punctele 3—5 se pot transmite și prin intermediul unui fișier care va fi pus la dispoziție de către ANCOM în subsecțiunea dedicată operatorilor de rețea și organismelor din sectorul public.

(4) Operatorii de rețea ori organismele din sectorul public au posibilitatea, în orice moment, de a interveni asupra informațiilor transmise conform prevederilor anexei nr. 2.

(5) Actualizarea acestor informații se realizează conform prevederilor alin. (2) sau (3), prin transmiterea de informații noi sau înlocuirea informațiilor existente, în termenul prevăzut la art. 21 alin. (5) și (6) din Legea nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice.

CAPITOLUL V

Modalitatea de accesare a informațiilor

Art. 8. — (1) Accesarea subsecțiunii dedicate raportării informațiilor de către operatorii de rețea și organismele din sectorul public și a subsecțiunii dedicate accesării respectivelor informații, de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, din cadrul punctului de informare unic, disponibil pe pagina de internet a ANCOM, se realizează pe baza datelor de autentificare obținute în urma înregistrării la ANCOM în condițiile prevăzute la art. 4 și, respectiv, art. 6.

(2) În situația pierderii parolei de acces la punctul de informare unic prevăzut la art. 3 alin. (2), reprezentantul legal sau persoana împuternicită a operatorului de rețea ori a organismului din sectorul public, respectiv reprezentantul furnizorului de rețele publice de comunicații electronice, va solicita online, prin intermediul funcționalității de recuperare a parolei, disponibilă în pagina de autentificare, generarea unei noi parole ce urmează a fi transmisă pe adresa de poștă electronică declarată în procesul de înregistrare.

(3) În cazul modificării contului de acces la punctul de informare unic, prin intermediul funcționalității de modificare cont, reprezentantul legal sau persoana împuternicită a operatorului de rețea ori organismului din sectorul public va solicita online actualizarea datelor, prin completarea unui formular online cu datele de identificare ale acestuia (denumire solicitant, CUI/CIF, adresă de poștă electronică nouă, utilizator), precum și încărcarea fotocopiilor, sub formă de fișier de tip PDF, a cererii-tip din anexa nr. 1 și a dovezii calității de reprezentant legal, precum și, în cazul persoanelor împuternicite, a dovezii calității de persoană împuternicită.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 9. — Nerespectarea prevederilor prezentei decizii se sancționează de către ANCOM potrivit dispozițiilor Legii nr. 159/2016 privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice.

Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 11. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 martie 2018.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Sorin Mihai Grindeanu

Către
 Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

C E R E R E
de emitere/modificare a unui cont de acces la punctul de informare unic

Solicitantul,, cu sediul în

(Se vor menționa, în mod corect și complet, denumirea și adresa operatorului de rețea ori organismului din sectorul public.)

Având cod unic de înregistrare/cod de înregistrare fiscală,
 adresă de e-mail

Nume și prenume al reprezentantului solicitantului

(Se vor menționa numele și prenumele
 reprezentantului legal sau persoanei împuternicite
 pentru operatorii de rețea ori organismele din sectorul public.)

în calitate de:

- operator de rețea,
 organism din sectorul public,

care, în exercitarea atribuțiilor, deține în format electronic informații privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice.

Solicit Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații:

emiterea unui cont de acces la pagina dedicată de pe site-ul Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru transmiterea electronică a informațiilor privind amplasarea, traseul, tipul și utilizarea actuală a infrastructurii fizice;

actualizarea datelor prin modificarea contului de acces.

Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, privind infracțiunea de fals în declarații, că am calitatea de reprezentant și că datele înscrise în cuprinsul prezentei cereri sunt corecte și complete.

Semnătura reprezentantului,

**Informațiile necesare de completat în pagina punctului de informare unic
 de către operatorii de rețea, precum și de organismele din sectorul public**

1. Punct de contact
 - numărul de telefon
 - adresă de poștă electronică
2. Traseul infrastructurii fizice — hyperlink (în cazul în care operatorii de rețea sau organismele din sectorul public dețin informații privind traseul infrastructurii fizice disponibile online web)
3. Amplasarea infrastructurii fizice
 - județ/sector
 - unitate administrativ-teritorială (municipiu, oraș, comună)
4. Tipul infrastructurii fizice la nivel de localitate
 - aeriană
 - supraterană
 - subterană
5. Utilizarea actuală a infrastructurii fizice la nivel de localitate, completându-se toate tipurile de rețele operate
 - instalare de rețele de comunicații electronice
 - transport energie electrică
 - distribuție energie electrică
 - iluminat public
 - transport gaze naturale
 - distribuție gaze naturale
 - alimentare cu energie termică
 - canalizare
 - căi ferate
 - transport public rutier
 - drumuri
 - porturi
 - aeroporturi
 - altele.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare și radierea Societății PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.), cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 13.12.2017, a Notei nr. P/DSI/1194.5 din 6.12.2017 de aprobare a propunerii de retragere a autorizației de funcționare a Societății PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., număr de ordine în registrul comerțului: J22/2065/2011, atribuit în data de 15.11.2011, cod unic de înregistrare: 26157930, cu sediul în municipiul Iași, str. Costache Negri nr. 43, bloc T1, parter, județul Iași, reprezentată legal de domnul Munteanu Constantin, conducător executiv, doamna Paladi Mihaela, conducător executiv, Cabinetul Individual de Insolvență Ionela Pohrib, lichidator judiciar desemnat de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 7.468/99/2014, cu sediul în municipiul Iași, Str. Străpungerii Silvestru nr. 18, bl. T1, sc. B, ap. 8, județul Iași, a constatat următoarele:

1. Prin Decizia Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 87/2015 privind sancționarea Societății PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2015, s-a constatat că nu au fost transmise raportările contabile aferente semestrului I/2014 și raportările aferente trimestrului II/2014, în format letric și electronic.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 din Decizia Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 87/2015, Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. avea obligația de a transmite integral raportările restante și de a solicita A.S.F. reluarea activității.

Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat Autorității de Supraveghere Financiară, până la data prezentei, reluarea activității după transmiterea raportărilor restante, drept urmare nu s-a conformat solicitărilor Autorității de Supraveghere Financiară în ceea ce privește raportările și nu a respectat Decizia Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 87/2015.

Astfel au fost încălcate dispozițiile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 din Decizia Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 87/2015 privind sancționarea Societății PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității.

Fapta constituie contravenție potrivit art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin Adresa înregistrată cu nr. SA/DSI/1.194 din 16.10.2017, Autoritatea de Supraveghere Financiară a fost sesizată cu privire la înscrisul denumit *polița de asigurare obligatorie RCA* seria RO/02/X1/SP nr. 009086123, emisă la data de 28.06.2017. În conținutul acestui înscris se menționează că polița este emisă de Societatea Asigurare Reasigurare ASTRA — S.A., prin intermediarul Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., având perioada de valabilitate: 28.06.2017—27.12.2017.

Prin Adresa nr. SA/DSI/1.194.2 din 17.10.2017 Autoritatea de Supraveghere Financiară a solicitat brokerului să comunice informații și înscrisuri cu privire la împrejurările emiterii Contractului de asigurare obligatorie RCA mai sus menționat.

Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a refuzat primirea notificării nr. SA/DSI/1.194.2 din 17.10.2017, astfel cum rezultă din mențiunile indicate de oficiul poștal pe plic și pe CP, iar Cabinetul Individual de Insolvență Ionela Pohrib, lichidator judiciar desemnat de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 7.468/99/2014, nu a transmis niciun răspuns.

Drept urmare, Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a pus la dispoziția Autorității de Supraveghere Financiară înscrisurile și informațiile asupra contractelor de asigurare și nu s-a conformat solicitărilor Autorității de Supraveghere Financiară în ceea ce privește activitățile pe care le desfășoară.

Astfel au fost încălcate dispozițiile art. 35 alin. (5) lit. e) și f) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare. Fapta constituie contravenție potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (2) lit. b) și h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

președintele Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se

sancționează Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., număr de ordine în registrul comerțului: J22/2065/2011, atribuit în data de 15.11.2011, cod unic de înregistrare: 26157930, cu sediul în municipiul Iași, str. Costache Negri nr. 43, bloc T1, parter, județul Iași, reprezentată legal de domnul Munteanu Constantin, conducător executiv, doamna

Paladi Mihaela, conducător executiv, Cabinetul Individual de Insolvență Ionela Pohrib, lichidator judiciar desemnat de Tribunalul Iași în Dosarul nr. 7.468/99/2014, cu sediul în municipiul Iași, Str. Străpungerei Silvestru nr. 18, bl. T1, sc. B, ap. 8, județul Iași, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare și radierea acestuia din secțiunea A și trecerea în secțiunea B din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, conform dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 29/2015 privind Registrul asiguratorilor-reasiguratorilor și Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul

Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea PRO ASIG INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 22 decembrie 2017.
Nr. 1.859.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 061717